

Προσωρινά Γραφεία
Πατησίων 26 - Αθήναι

“Η Νικητική Τέχνη”

Εισαγωγή στην Εικονογραφημένη

ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

Η Δεσ ΛΕΛΑ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

Η Δεσ ΜΑΡΙΚΑ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ

Ο κ. ΒΙΤΑΛΗΣ

Θέλεται νὰ ἀποκτήσετε βιβλιοθήκην κομψήν, περιλαμβάνουσαν ὅλους τοὺς σοβαροὺς συγγραφεῖς εἰς ἀριστοτεχνικὰς μεταφράσεις :

Ο ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
Ι. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ & ΣΙΑ
 ΑΘΗΝΑΙ ΔΩΡΟΥ 16

Σὺς δίδει πλουσιωτάτην βιβλιοθήκην μὲ πενήτην ἑκατομμύριον δράχμους μηνιαίας δόσεως

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

III III III ΕΤΟΣ Β' ΑΘΗΝΑΙ Ι ΜΑΙΟΥ 1925 ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 12 ΠΙΠ III

ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Η Δις ΜΑΡΙΚΑ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

Ο κ. Ι. Παπαϊωάννου
 ὁ ιδρυτὴς τῆς «Ἑλληνικῆς ὀπερέττας»

Φωνὴ γλυκεῖά, καὶ φυσιογνωμία εὐγενεστάτη·
 εἶνε τὰ τρία χαρίσματα μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι προικισμένη ἡ συμπαθὴς καλλιτέχνης.
 Πρωταγωνιστεῖ εἰς τὰ Βιεννέζικα ἔργα, στὴ «Μπαγιαντέρα», στὴ «Κοντέσσα Μαρίτσα» καὶ ἐξαιρετικῶς εἰς τὴν «Φρασκονίτα».

Ἐξῆσε καὶ ζῆ μὲ τὴν μεγάλην ἰδέαν τῆς ἀνυψώσεως καὶ τελειοποιήσεως τοῦ μουσικοῦ μας θεάτρου. Καρτερικῶς ἐπάλασε καὶ παλαίει κατὰ τῶν ἀντιξῶν περιστάσεων καὶ πάντοτε νικητὴς κρατεῖ τὸ γόητρον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀπερέττας στὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς τῆς.

Μὲ λύπη βλέπει ὁ κ. Παπαϊωάννου τὴν ἀστοργίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία προσπαθεῖ διὰ τοῦ ἐπαχθοῦς νομοσχεδίου τῆς φορολογίας νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν Ἑλ. Ὀπερέτταν.

Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ πού ὁ κ. Παπαϊωάννου φαίνεται ἀπογοητευμένος, ἰδίᾳ ἐκ τῆς βαρυτάτης φορολογίας τοῦ δυστυχοῦς θεάτρου, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἀφορητὸν κατὰ τὴν ἰδίαν φρασεολογίαν του. Τὴν ζημίαν τῆς χειμερινῆς περιόδου, τὴν ὁποίαν ὑπέστη εἰς τὸ θέατρον «Ἀπόλλων» ἀποδίδει ἀκεραίαν εἰς τὴν ἑξαμηνίαν φορολογίαν τῶν δημοσίων θεαμάτων. Καὶ ὁ σπουδαιότερος ἴσως λόγος θὰ εἶναι αὐτός, πού τὸν ἀναγκάζει νὰ μεταβῆ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Μαΐου, μετὰ τοῦ θιάσου του εἰς Αἴγυπτον.

Ο κ. ΒΙΤΑΛΗΣ

Ὁ ἄοκνος καὶ εὐελπὴς μαέστρος τοῦ Θιάσου

Η Δεσ ΛΕΛΑ ΣΓΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μαλιὰ καστανά-άνοικτά πλαισιώνονται με ένα χαριτωμένο προσωπάκι, πού διαρκώς χαμογελά σαν άνοιξη σ' όλες τές εποχές του έτους.

Παίζει μ' εξααιρετική χάρι κι' ατενίζει αφοβήτα τη κάθε αντίπαλό της.

Δέν φθονεί! αλλά ζηλεύει τας ωραίας εμφανίσεις τών άλλων. Καί, ακριβώς ό ζήλος της αυτός την προσανατολίζει προς την τελειότερα και άριωτέρα σκηνική μόρφωση.

Πρωταγωνιστεί στην «Ντόλλυ» στές «28 μέρες τής Κλαιρέττης» στο «Χορό τής Τύχης» στη «Πουπτε» και ιδία στη «Ζαπωνέζα».

Η Δεσ ΕΑ. ΠΙΕΡΡΗ

Φυσιογνωμία ωραία, κομψή ως εμφανίσεις και χαριτωμένη στην έκφραση.

Είναι συμπαθεστάτη ως 'Αθηνά στην «Ζιγκολέτ» και ως Λίσα στην «Κοντέσσα Μαρίτσα».

Πρωταγωνιστεί ως συμπρόετα και ως λετζέρα πρώμα σ' όλες σχεδόν τές Βιεννέζικες όπερέττες του ρεπερτορίου του θιάσου.

ΜΕΛ. ΚΟΥΒΑ

Η Φωνή της, τό παίξιμο της, κι' εμφάνισίς της, τά έν γένει καλλιτεχνικά της προσόντα, είναι τόσον γνωστά άνά τό πανελλήνιον, ώστε πάσα έν τών ύστερων κριτική περιττεύει.

Η τελευταία εμφάνισίς της, εις τόν δύσκολον και δραματικόν ρόλον τής ήρωίδος του «Τελευταίου Βάλς» κατεμάγευσε.

Ι. ΚΛΑΡΙΝ

Λεπτός εις τούς τρόπους και εις τό παίξιμο. Είναι ό λεπτός τενόρος του γαντιού και του σαλονιού Διερχινηνεί τούς ρόλους του με ιδική του έντελώς πρωτότυπη κρεασιόν. Έμφανίζεται πάντοτε μελετημένος και προσεκτικός.

Πρωταγωνιστεί στην «Κοντέσσα Μαρίτσα» στόν «Χορό τής Τύχης» και ιδία ως Δούξ του Νανού στη «Ζιγκολέτ» είναι άπαραμίλλος.

ΜΑΡΙΚΑ ΚΑΨΑΝΗ

Μάτια γοητευτικά. Πρόσωπο συμπαθές και γλυκό. Σύνολον άρμονικόν, και ευγενές πού κρύβει επίζηλα έλαφράν έπιπολαιότητα χαρακτήρος.

Χορεύει σαν χρυσάλλιδα στη «Ζιγκολέτ», θριαμβεύει εις τά Έλληνικά έργα, στόν «Βαφτιστικόν» και ιδία στο «Πεκ—Νίκ». Πρωταγωνιστεί ως συμπρόετα στη «Μπαγιαντέρα» και εις τά Βερολινέζικα έργα.

Σ ΜΗΛΙΑΔΗΣ

Ό συμπαθητικότερος τύπος τής Έλληνικής όπερέττας! Όλη ή καλλιτεχνική του ζωή διέρευσσε στο πλευρό του κ. Παπαϊωάννου. Τόν ήκολούθησε παντού και εις τας περιπετείας του και εις τας εύτυχίας του.

Πιστός και άνεκτίμητος συνεργάτης, θαυμάσιος

χαρακτερίστας, πρωταγωνιστής, δευτεραγωνιστής (!) και έν ανάγκη, —έναν του επιτρέπει ή φωνή του.— καρίστας, Τό επαγγελματικό του καθήκον θέτει πάντοτε υπεράνω άπό κάθε ψευτοεγωισμόν!..

Δ. ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΗΣ

Φωνή κατά τό μάλλον μελοδραματική, ακούραστη και έντατική. Πρωταγωνιστεί ως τενόρος εις τούς δυνατούς ρόλους τών Βιεννέζικων έργων «Στή Μπαγιαντέρα», Στή «Μπλε Μαζούρα», στο «Τελευταίον Βάλς» και εξααιρετικώς εις τόν «Βαφτιστικόν» έχει θριαμβευτική επιτυχία.

Ι. ΙΑΤΡΟΥ

Ήθοποιός μπριλλάντε, ένας τενόρος λετζέρο υπέροχος καιτοι έλαχίστην έχει φωνήν, και άπαράμιλλος χορευτής. Είναι ό ρυθμιστής τής ζωηρότητος κάθε παραστάσεως, και του ένθουσιασμού του κοινού.

Κ. ΒΑΡΚΑΣ

Ευχάριστος τύπος χαρακτερίστα. Παίζει μ' άρκετή ευσυνειδησία και άποδίδει εξααιρετικώς καλά τούς ρόλους τών γεροηλιθίων και ραμολί.

Τελείως συγκεκριτημένος ό θιάσος τής Έλληνικής Όπερέττας κ. Ί. Παπαϊωάννου, άναχωρεί κατ' αútās εις Αίγυπτον όπως δώση σειράν παραστάσεων έν' Αλεξανδρεία και Κάιροφ.

Είναι λυπηρόν, ότι θά στερηθοῦμε τής Όπερέττας αútης, αλλά δυστυχώς ή λύπη μας δέν είναι άρκετή διά να παρηγορήση τόν κ. Παπαϊωάννου, του όποιον ή ζημία τής τελευταίας θεατρικής έπιχειρήσεως ανήλθεν εις τό ποσόν τών τριακοσίων και πλέον χιλιάδων δραχμῶν.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Η πρωτομαγιά, και μάλιστα ή παραμονή τής πρωτομαγιάς! Νά μιά μέρα αλήθεια πού στόν καθένα μας, κι' άκόμα στα πηδ σαραβαλισμένα γεροντάκια θυμίζει μιά όμορφη στιγμή μιάς νεανικής ζωής. Νά μιά μέρα πού και τόν πιδ θετικό άνθρωπο, τόν πιδ άφαρίστα τής ζωής, τόν επαναφέρει για λίγο στο ρομαντισμό, στην ποίηση, στο λυρισμό μιάς γλυκειάς περασμένης άναμνήσεως. Θάταν σπάνιοι—σαν άστρο σε νεφασμένον ορίζοντα—έκείνοι πού την ήμέρα αútη, πού τόσο γελαστά λουλουδίζοντας ή φύσις, μās αναγγέλλει τό όμορφο καλοκαίρια, δέν θά τούς έρχονταν ζωντανή μιά γλυκειά εικόνα στην πλάκα του άναμνηστικού των φακού. Ποιός στα μαθητικά του χρόνια, ή όταν άρχιζε να σκιά τό μουστακί του, ή άφου έξεπλήρωσε τās προς την προσφιλή Πατρίδα ύποχρεώσεις του, άκόμη πιδ καθυστερημένος, δέν είχε ένα ειδύλλιο την νύχτα αútη πού ή φύσις τόσο προκλητικά τό ζητεί;

Κι' ήμέρα αútη ένφ είναι συνδεδεμένη με τόσο γλυκειές άναμνήσεις, δέν είναι παρά μιά άπογοήτευσις για πολλούς, και για κείνους πού ειπαν τό φοικώδες ιταλικό ρητό «Ad o goventu» μιά λύπη για τη χαμένη νεότητα, ένας τρομερός έφιάλτης.

Ποιός ξεχνάει τόν έορτασμό τής πρωτομαγιάς πού γινόταν τής περασμένης χρονίης στα Πατήσια, στην Κολοκυνθοῦ, στην Αγία Βαρβάρα και όπου πηγαίνοντας κανείς μπόρούσε να βλέπη μιάν έκταση γής άπηλλαγμένη άπό τό σφυρι του μαμαρά, άπό τό μυστηριού χρίστη, άπό τό πριόνι του μαραγκού, άπό τό καμίνι του γύφτου και άπό κάθε τι πού έκφυλλίζει τη βλάστησι; Και ποιός στην όμορφη άνοιχτή πρασινάδα, τη στολισμένη πού και πού με άθώα άγριολούλουδα και μαργαρίτες, στα πιδ όμορφα του χρόνια δέν έτσαλάκωσε τό σιδερωμένο παντελόνι και τό σακάκι του; Τά πιδ διακριτικά ζευγάρια περιορίζονται στα φίλακα. Μά μήπως κι' αútā, δωσμένα κλέφτικα, γιατί παρακεί ήταν οι δικό τους, δέν είχαν μιά περίσσια γλύκα πού σήμερα άναπολώντας την κανείς δέν νοιώθει για μιά στιγμή μιά άπογοήτευσι; Τώρα έχουμε τά πιδ ζωηρά ζευγάρια, εκείνα πού κατώρθωσαν να γλυστρίσουν άπάνου στο δροσερό γρασίδι και προφυλλάσσονταν άπό τό σκοτάδι τής νύχτας κι' εκεί άφίνονταν στην διάκρισι τής όργώσης νεανικής των όρμης... πού ό Θεός κι' ή ψυχή τους... Όσοι άπό δαύτους σήμερα βλέπουν κατοπτριζόμενες τής εικόνας αútης στην πλάκα του άναμνηστικού των φακού, και στα μαλλιά τους έπεσε τό πρώτο χιόνι των γερατιών, έ... λοιπόν φίλοι μου αútοι είναι οι αξιοθρήνητοι.

Τώρα ύπάρχει και ή κατηγορία εκείνων, πού για τόν έναν ή τόν άλλο λόγο δέν έχουν μιά τέτοια άνάμνησι την ήμέρα αútη και οι όποιοι άσφαλώς είναι οι πιδ εύτυχημένοι. Μά κι' αútους έγω τούς συλλυπούμαι για τη μεγάλη τους αútη δυστυχία άπό τά μύχια τής ψυχής μου, μη ξεραών και έμε αútόν.

SYDNEY

Εις την 7ην σελίδα ή συνέχεια τών ΟΝΕΙΡΟΠΛΑΝΩΝ, του Edmond Rostand, κατά μετάφρασιν του κ. Δ. Γιαννουκάκη.

ΚΡΙΤΙΚΑΙ

"AL PAESE DEI CAMPANELLI,"

Υπό του Ιταλικού Όπερετικού θιάσου «Città di Caïro» ἐδιδάχθη εἰς τὰ Ὀλύμπια καὶ διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι, ἡ περυσινή χαριτωμένη ὀπερέττα τοῦ Mro Ranzato «Al Paese dei Campanelli» ἐπιλυπρότετοι τοῦ Lombardo.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου ἐν ὀλίγοις ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἡ σκηνὴ ἐξελλίσσεται σ' ἓνα Ὀλλανδικὸ παραθαλάσσιο χωριό, σὲ ὥραια καινούργια καὶ δλοκάθαρα σπιτάκια, ὅπου οἱ νοικοκυραῖοι ζοῦν ἡσυχὴ ζωὴ, πίνουν γάλα μὲ παξιμαδάκια, καπνίζουν τὴν πίπα τους καὶ θαυμάζουν τὶς ὥραϊες γυναῖκες τους. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι οἱ ζηλιώδηδες σύζυγοι ἔχουν βάλει σὲ κάτι μικροὺς μυναρέδες καμπανάκια καὶ μόλις ἡ συζυγικὴ ἀρετὴ ὑποστῆ καμίαν προσβολήν τὰ καμπανάκια διαλαλοῦν μόνα των μὲ τὴν ἀργυρόφωνον φωνήν των τὴν ἀμαρτίαν τῆς Εὔης.

Στῆ σκηνὴ φαίνονται τρία ὥραια σπητάκια τοῦ Μπαζίλιο συζύγου τῆς ὥραϊας Νέλας, τοῦ Ταρινίνιο συζύγου τῆς ὥραϊας καὶ κομψῆς Μπομπόν, καὶ τοῦ Ἀτανάζιο συζύγου τῆς χονδρῆς καὶ ζηλιάρου Προμερβίας. Τὴν ἡσυχὴ καὶ ὥραια ζωὴν τοῦ εἰρηνικοῦ χωριοῦ ταράσσει ἓνα μεγάλον γεγονός· ἓνα ἀγγλικὸν πολεμικὸν πλοῦν χάλασαν οἱ μηχανεὶς τους, ἐπόδισεν σὸν λιμάνον τοῦ χωριοῦ καὶ ἐβγήκαν ἔξω οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ναῦτες.

Οἱ ἀξιωματικοὶ Χάνς καὶ ὁ Λαγκάρ ἐρωτεύονται ὁ πρῶτος τὴ Νέλα καὶ ὁ δεύτερος τὴ Μπομπόν.

Δὲν ἀγοῦν νὰ τὶς κατακτῆσουν καὶ ἐξελλίσσονται διάφορα κωμικὰ ἐπεισόδια. Οἱ ναῦτες τὰ φριάνουν μὲ τὶς ἄλλες νοικοκυροπούλες, μπαίνουν στὰ σπήτια τους καὶ δταν ἀρχίζουν νὰ φιλοῦνται... κτυποῦν διαβολικὰ τὰ καμπανέλλια, φωτίζονται τὰ παραθυράκια καὶ φαίνονται τὰ διάφορα ζεύγη. Οἱ σύζυγοι θυμῶνουν καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοὺς προτείνουν νὰ τοὺς φέρουν ὡς ἀντάλλαγμα μερικὲς ὄμορφες χορεύτριες ἀπ' τὸ Λονδίνον.

Ὁ Λὰ Γκάφ ὅμως κάνει τὴ γκάφα, τηλεγραφεῖ κατὰ λάθος εἰς τὸ Ναυαρχεῖον καὶ ἀντὶ τῶν χορευτριῶν φθάνουν στὸ χωριουδάκι οἱ γυναῖκες τῶν ἀξιωματικῶν.

Σὲ ὅλο τὸ ἔργον ἀλλεπάλληλοι χοροὶ ὀλλανδικοὶ καὶ κωμικὲς σκηνὲς διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλη. Οἱ ὀλλανδέζοι τὰ φτειάνουν μὲ τὶς γυναῖκες τῶν ἀξιωματικῶν καὶ γίνεται ἡ ἀντίστροφος σκηνὴ· οἱ ἀξιωματικοὶ πιάνουν τοὺς ὀλλανδέζους ἐπ' αὐτοφῶρον μὲ τὰς συζύγους των, τὰ... οὐδονάκια κτυποῦν.....

Οἱ ἀξιωματικοὶ τέλος συμφιλιώνονται μὲ τὰς συζύγους των καὶ οἱ ὥραϊες ὀλλανδέζες κλαῖν' ὅταν βλέπουν στὸ βάθος νὰ φεύγη τὸ πολεμικόν.

Εἰς τὴν χαριτωμένην αὐτὴν ὑπόθεσιν ποὺ εἰς ἐλάχιστα σημεῖα μᾶς ὑπερθυμίζει τὴν ἐπίσης Ἰταλικὴν κωμωδίαν «Μυλωνάδες» ὁ ἐμπνευσμένος μαέστρος Ραντζάτο, ὁ γνῶστός εἰς ὅλον τὸν μουσικὸν κόσμον ὡς κοντσερτίνο τῆς Σκάλλας τοῦ Μιλάνου, ἔγραψε μίαν μουσικὴν λεπτήν, συγχρονισμένην, μελωδικὴν καὶ orecchiabile. Πολλὰ σημεῖα δὲ ὡς τὸ Fox τῆς «i una» (σελήνης) καὶ τὸ Ἰαπωνέζικο ἤρχισαν ἤδη νὰ ἐκλαίκευονται. Ὁ τενορός κ. Νίνο Κορδέλλα ὡς Χάνς, μεστός φωνῆς καὶ ὑποκρισεως, ἡ σουμπρέττα δις Τζίνα Κόντι ὡς Μπομπόν ἐδικαίωσε τὰς συμπαθείας τῶν συναδέλφων τῆς, συμβάλλουσα εἰς τὴν φαιδρότητα τῆς παραστάσεως μὲ τὴν χάριν καὶ δροσιά τῆς, ἡ πρίμα δις Τζοβάννα νε' Ἀμικό ὡς καὶ ἡ διαδεχθεῖσα ταύτην ὑψίφωνος, πολὺ καλαί. Ἐξαιρετικὰ συμπαθὴς ὁ κωμικός κ. Μπαλτατσέα ὡς Λὰ-Γκάφ, πραγματικὰ ὑπέροχος, περιορίσας τὰς χορευτικὰς ἐλευθερίας μὲθ' ὧν

ἐνεφανίσθη εἰς τὰ προηγούμενα ἔργα. Δὲν ὑστέρησαν ἐπίσης εἰς ἀπόδοσιν ἡ κ. Γκοτάρδι ὡς ζηλιάρου Πομερανία, καὶ οἱ εἰς τοὺς ῥόλους τῶν Μπαζίλιο, Ἀτανάζιο καὶ Ταρινίνιο ἐμφανισθέντες κωμικοὶ καρατερίζονται.

Γενικὰ τὸ ἔργον ἐπαίχθη μετὰ πλήρους εὐσυνειδησίας, πλουσίου καὶ θεαματικοῦ σκηνικοῦ διακόσμου καὶ ἐνδυμάτων, καὶ πληροστέρας μουσικῆς ἀποδόσεως ἐκ μέρους τοῦ μαέστρου Ἀλδου-Βέλλα.

SYDNEY

Ἐπιφυλλίς

ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΘΥΜΟΥ

(*Συνέχεια καὶ τέλος*)

Μετὰ τὴν ἀφήγησιν τῆς Θέκλας εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Κικὴ ἐπρόσεξε πόρᾳ πολλῆς λέγει:

Θέκλα μου ἄκουσε νὰ σοῦ πῶ ἀπὸ αὐτὰ ποῦ μοῦ εἶπες καταλαβαίνω, ὅτι ἀγαπᾷς τόσο πολὺ τὸν Παῦλο, ὥστε σοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσης χωρὶς αὐτόν—σοῦ μιλῶ λοιπὸν σὰν ἀδελφῆ καὶ δὲν σε συμβουλεύω ἀπλῶς ἀλλὰ σοῦ ἐπιβάλλω νὰ ξαναγορίσης στὸν ἄνδρα σοῦ. Ἀἴριο πρῶτ' ἐσέγγισε μαζί μὲ μὲθ' ἡς ὅχι γιὰτὶ δὲν θὰ σὲ ἀκοῦσω.

—Μὰ, ἔκανε νὰ πῆ ἡ Θέκλα.

Δὲν τὴν ἄφηκε ἡ Κικὴ νὰ τελεώσῃ τὴν φράσιν τῆς ἀλλὰ τὴν διέκοψε ἀποτόμως καὶ τῆς λέγει... Ἐἶρω, ἔξρω τί θὰ μοῦ πῆς· ὁ ἐγωῖσμός σου, πῶς θὰ δικαιολογήθῃς γι' αὐτὸ ποῦ ἔκανες καὶ λοιπά.

Ἀὖ λοιπὸν τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτὰ. Θί πάμε μαζί καὶ ἐγὼ ἀναλαμβάνω νὰ τὰ τακτοποιήσω ὅλα.

Ἐσηκώθησαν καὶ ἀφοῦ ἔκαναν ἓνα γόρον στὸν κήπο ἀνέβησαν στὸ σπήτι.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε γυρίσει καὶ ὁ ἄνδρας τῆς Κικῆς καὶ μετὰ τὸς ἀναγκαίας συστάσεις ἐκάθισαν στὸ τραπέζι.

Ἡ Κικὴ χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ αἷτια καὶ λεπτομερείας γιὰ νὰ μὴν ἐκθέσῃ τὴν φιλίαν τῆς εἰπε στὸν ἄνδρα τῆς, ὅτι τὴν ἐπομένῃν τὸ πρῶτ' ἀναχωρεῖ μὲ τὴν Θέκλα γιὰ τὴν πόλιν Π... ὅπου θὰ ἔμεινε λίγες μέρες γιὰ νὰ τῆς κἀνῃ συντροφιά ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ γνωρίσῃ καὶ τὸν ἄνδρα τῆς. Φυσικὰ ὁ ἄνδρας τῆς δὲν εἶχε καμμίαν ἀντίρρησην καὶ ἔτσι ἀπεφασίσθη περὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρῶτ' νὰ φύγουν.

Τὸ ἀπόγευμά τους τὸ πέρασαν σὲ κάτι μικροστοιμασίαις καὶ τὸ βράδυ στὸ τραπέζι· ἡ Κικὴ ἔλεγε τοῦ κόσμου τὰ ἄστυα γιὰ νὰ κἀνῃ τὴν Θέκλα νὰ εὐθυμίσῃ λιγάκι.

Τὴν ἄλλη μέρᾳ πρῶτ' πρῶτ', ἐπῆραν τὸ τραῖνο καὶ ὅσπερα ἀπὸ τρεῖς ὥρες εἶχαν φθάσει στὸ Π... Ἐπῆραν ἓνα ἀμάξι καὶ τὶς ἔφερε κατ' εὐθείαν στὸ σπήτι τῆς Θέκλας καὶ τοῦ Παύλου.

Ὁ Παῦλος στενοχωρημένος ὅπως ἦταν ἀπὸ τὴν ξαφνικὴν φρογὴ τῆς γυναίκας του εἶχε τόσο ἐκνευρισθῆ ὥστε δὲν ἐπήγγαινε στὴν Τράπεζα καὶ οὔτε ἔβγαίνε κἀν καὶ ἔτσι τὸν βρῆσαν σπήτι, μόλις δὲ τοὺς ἀνοίξε ἡ Μαρία καὶ τῆς εἶδε ἔτρεξε στὴ διβλιθόκη καὶ τὶς ἀνήγγειλε στὸν Παῦλο.

Ἀμέσως κατόπιν ἀνέβηκε καὶ ἡ Κικὴ κρατώντας ἀπὸ τὸ χέρι τὴν Κικὴ καὶ μπαίνοντας μέσα:

—Κ. Παῦλε σὰς φέρω τὴν ἀποστάτιδα· χωρὶς δὲ νὰ προφθάσῃ αὐτὸς νὰ πῆ λέξη ἡ Θέκλα μὲ ἓνα μπαρτόν εἶχε βγῆ καὶ τοὺς ἄφρονες μόνους μὲς στὴ βιβλιοθήκη ὅπου δὲν ἄκουσε κανεὶς γιὰ πολλὴν ὥρα τίποτε ἄλλο παρὰ φιλία καὶ ἀναστενάγματα.

Ὁ Παῦλος οὔτε κἀν ἐξηγήσεις τῆς ἐζήτησε, τὴν ἀγαποῦσε καὶ αὐτὸς τόσο πολὺ καὶ ἡ Θέκλα ἐξάλλου σοσιαοβάνθη· τί παρ' ὀλίγον νὰ πάθῃ ἀπὸ τὸν θυμὸν τῆς ἐδιπλασιάσε θάρρους τὴν ἀγάπην τῆς καὶ ἔζησαν πᾶς εὐτοχισμένοι.—Ὅταν δὲ καμμίᾳ φορᾳ κανεὶς τοὺς θυμηθῆ τὸ ἐπισόδειο αὐτὸ τῆς ζωῆς τους δὲν κάνουν τίποτε παρὰ νὰ πέφτουν στὴν ἀγκαλιὰ ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου καὶ μὲς τὰ φιλία καὶ στὰ χάδια νὰ ξεχνοῦν.

Α. Ι. ΠΑΠΑΦΛΩΡΟΣ

ΣΥΛΒΕΤ

Καὶ ὁ δικός μου ἔρχεται κ' εὐθύς δίνει τὴν χεῖρά μου

ΠΕΡΣΙΝΑΙ

Σὲ ποιόν;

ΣΥΛΒΕΤ

Εἰς τὸν σωτήρα μου!

ΠΕΡΣΙΝΑΙ

Κ' ἔτσι μαζί θὰ ζήσωμε καλά κ' εὐτυχισμένοι....

ΣΥΛΒΕΤ

Ἀκόμα κ' οἱ πατέρες μας θ' ἄν' εὐχαριστημένοι

ΠΕΡΣΙΝΑΙ

Ἀλλὰ θαρρῶ πῶς βήματα ἀκούω

ΣΥΛΒΕΤ

Περσινὰ

Ἄς φιληθοῦμε (ἐναγκαλίζονται)

ΠΕΡΣΙΝΑΙ

Ἀγάπη μου! Ἐἄρθης ἀπόψε;

ΣΥΛΒΕΤ

Ναί!

Νὰ ἔρχεται ὁ πατέρας σου (κρύβεται ὀπισθεν τοῦ τοίχου)

(Ὁ Περσινὰ πηδᾷ κάτω τοῦ τοίχου ζωηρῶς)

ΣΚΗΝΗ Β'.

(ΣΥΛΒΕΤ, ὀπισθεν τοῦ τοίχου καὶ ἐπομένως μὴ θεατῆ εἰς τὸν Μπεργκαμέν. — ΠΕΡΣΙΝΑΙ — ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ, ἐρχόμενος δεξιόθεν).

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Πάλι σ' αὐτὴ τῆ θέσι

Σὲ βρίσκω κ' ὀλομόναχο!...

ΠΕΡΣΙΝΑΙ

Πατέρα μου, μ' ἀρέσει...

Μ' ἀρέσει ἡ πράσινη γωνιά τοῦ κήπου. Τὰ κλαριά ποῦ σακαρφαλώνουν μόνα τους ἀπ' τὴν κληματαριά καὶ πέφτουν πάλιν πρόσχαρα... Ἦθελα νὰ πετύχω μιὰ δροσερὴ τοῦ κήπου μας γωνιά...!

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Σ' αὐτὸ τὸν τοῖχο;

ΠΕΡΣΙΝΑΙ

Τὸν τοῖχο αὐτὸ τὸν ἀγαπῶ!

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Εἶσαι πολὺ παιδί

Δὲν βλέπω νάχη τί σπε

ΣΥΛΒΕΤ (ἰδ' α')

Μήπως μπορεῖ νὰ 'δῇ;

ΠΕΡΣΙΝΑΙ (λυρικῶς)

Μὰ εἶναι τοῖχος ἐξοχος! Γιὰ κύτταξε Πατέρα... Γιὰ κύττα τὴν κληματαριά καὶ κύτταξε κεῖ πέρα Πῶς ὁ κισσὸς ὁ πράσινος ἐπάνω του ἀνεβαίνει Κύτταξε καὶ τὴ γλάστρα αὐτὴ ποὺ εἶναι ἀνθισμένη Γιὰ κύτταξε τ' ἀγιόκλημα μὲ τὰ μικρὰ του ἄνθη Καὶ τὸ γλυκὸ ἰου ἄρωμα... Γιὰ ἰδὲς τὴν μολοχάνθη Καὶ πέξ μου, τὰ λουλούδια αὐτὰ ποῦ βγαίνουν κἀθε

[κρόνο

Κι' ἀπλώνονται στὸ κάθισμα τὸ χαμηλὸ τριγύρω Δὲν μοιάζουν μὲ βασιλικὸ καὶ βελουδέσιο θρόνο; Στὸ θρόνο αὐτὸ πῶς ἦθελα, γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ γύρω!

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Χά! Χά! Λοιπὸν ἐνόμισες ὅτι ἐγὼ τὸ χάβο Πῶς ἔρχεσαι γιὰ τὰ γλυκὰ τοῦ τοίχου μάτια;

ΠΕΡΣΙΝΑΙ

Μπράβο!!

Καλὰ ποῦ τὸ κατάλαβες! (κτυπᾷ πὸς τὸν τοῖχον)

Γιὰ τὰ γλυκὰ του μάτια

Ποῦ μοῦχουν στίσει τὴν καρδιά σὲ χίλια δυὸ κομμάτια! Λουλούδια ὄμορφα... σεμνά... καὶ μάτια ἀφαιρεμένα Ποῦ, πότε-πότε στάζονε δυὸ μαργαριταρένια Καὶ σὰν νερὸ διαφανῆ, δυὸ δάκρυα...

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Ἀλλὰ,

Μάτια δὲν ἔχει πουθενὰ ὁ τοῖχος μας...

ΠΕΡΣΙΝΑΙ (λυρικώτερος)

Πολλά!

Ἐχει λουλούδια ὄμορφα...

ΣΥΛΒΕΤ (ἰδ' α')

Τὶ ἔξυπνος ποῦ εἶναι

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Μὰ εἶσαι βλάκας ἐντελῶς... Ὡς ἐδῶ πέρα μεῖνε Κ' ἐγὼ ἀμέσως θὰ σοῦ πῶ ποῖο λόγο τάχα ἔχεις Κι' ὅλο σ' αὐτὴ τῆ μοναξιά καὶ μοναχὸς σου τρέχεις Ἐρχεσαι στὴ γωνιά αὐτὴ καὶ κυνηγᾷς τοὺς τοίχους Γιὰ νὰ διαβάξῃς στὰ κορυφά!

(Ἀρπάζει τὸ εἶδέν περὶ κρατεῖ ὁ Περσινὰ καὶ τὸ ἀνοίγει)

Ἐ! Θεάτρο; Πῶς; στίχους!

Στίχους; Γι' αὐτὸ σοῦ στρίψανε τὰ λιγοστὰ μυαλά [σου

Καὶ μ' ὄνειρα καὶ φουμάρα εὐρήκες τὸν μετᾶ σου Κι' ἀρχίζεις νὰ μοῦ κοπανᾷς λουλούδια κ' ἀγιόκλη-

ματα [ματα Στίχους λοιπὸν μοῦ διάβαξες; Τραγοῦδια καὶ ποιή-

ματα! Γι' αὐτὸ τὸν τοῖχο ἔβλεπες μὲ μάτια!... Ἀλλὰ ὅχι! Θὰ βάλω νὰ γκορεμίουνε αὐτὴν ἐδῶ τὴν κόχη

Νὰ ξεριζώσουν τῆς μυρτιῆς καὶ τοὺς κισσοὺς καὶ [τ' ἄλλα

Καὶ νὰ τὴν ξανακτίσουν! Ἀπὸ παλῆὰ μπουκάλα Κομμάτια νὰ φυτέψουνε στὴν κορυφῆ του ἐπάνω

Νὰ ἰδῇς λοιπὸν! Ἀγνώριστο τὸν τοῖχο θὰ στὸν κἀνω!...

ΠΕΡΣΙΝΑΙ

Χάριν!...

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Ποτέ! Τὸ σκέφθηκα καὶ τῶχο ἀποφασίσθη

ΣΥΛΒΕΤ-ΠΕΡΣΙΝΑΙ

Ἄ!

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Τώρα ἄς μιλήσωμε... (κάθεται ἐπὶ τοῦ πάγκου, ἀλλὰ ἐγείρεται εὐθύς ἀμέσως μὲ ὕφος δυσπιστίας)

Ἦ! Τάχα λημονήθη

Πῶς ἂν τὰ μάτια λείπουνε ἀπὸ τοὺς τοίχους, ὅμως

Έχουν αυτιά πολλές φορές κι' ακούν!...
 Με πιάνει τρόμος
 "Όταν σκεφθώ ότι μπορεί από τον τοίχο πίσω
 Νά βρισκεται καμμιιά ψυχή... "Α! θά παρατηρήσω
 Μονάχος... (έπιχειρεί ν' ανέλθῃ ἐπὶ τοῦ πάγκου. Ταραχή
 τοῦ Περσινά. Ἄλλὰ ὁ Μπεργκάμεν παρατείνεται ταχέως τοῦ σχε-
 δίου του, μὲ μορφατμέν πόνου, καὶ διὰ νεύματος λέγει εἰς τὸν
 Περσινά ν' ανέλθῃ αὐτός).
 Ἄλλὰ κύτταξε καλλίτερα ἐσύ!
 ΠΕΡΣΙΝΑΙ (ἀνερχόμενος ζωηρῶς ἐπὶ
 τοῦ πάγκου καὶ κύπτων πρὸς τὸ μέρος τῆς Σουλῆς).
 Λοιπὸν τὸ βράδου;
 ΣΥΛΒΕΤ
 Σύμφωνοι!...
 ΠΕΡΣΙΝΑΙ (τῆς φιλεῖ τὸ χέρι)
 Ἄγάπη μου χρυσή!
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Λοιπὸν;
 ΠΕΡΣΙΝΑΙ (κίστερχόμενος)
 Κανείς!
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Περίφημα! Παιδί μου ἀγαπημένο
 Νά σὲ παντρέψω σκέφθηκα...
 ΣΥΛΒΕΤ (ὀπισθεν τοῦ τοίχου)
 "Α!
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Τί εἶναι;
 ΠΕΡΣΙΝΑΙ
 Πληγωμένο
 Κάποιο πουλάκι θάπεσε...
 ΣΥΛΒΕΤ (ὡς ἄνω)
 Ὄϊμέ!
 ΠΕΡΣΙΝΑΙ (συνεχίζων)
 Στὸ φράκτη πίσω...
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Λοιπὸν παιδί μου σκέφθηκα, κ' ἤθελα νὰ σὲ πείσω
 Πῶς πρέπει πιά νὰ παντρευθῆς, καὶ φρόντισα καὶ
 [βροῦκα
 ΠΕΡΣΙΝΑΙ (ἀδιάφορος ἄδων)
 Τα-τα-τα-τα...
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Μὴν τραγουδᾷς... Πρῶτον μεγάλη προῦκα
 Γυναῖκα μὲ τὰ ὅλα τῆς
 ΠΕΡΣΙΝΑΙ (ἄδων)
 Τα-τα-τα-τα
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Δὲν παύεις;
 Μὰ πὲς ἀλήθεια Περσινά, δὲν θὲς νὰ καταλάβῃς
 Πῶς μιὰ γυναῖκα...
 ΠΕΡΣΙΝΑΙ
 Κι' ἂν ἐγὼ δὲν θέλω νὰ τὴν πάρω;
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Περίμενε παληόπαιδο καὶ τὴν καπνὸν φουμάριον
 Ἄμέσως θά τὸ ἴδῃς...
 ΠΕΡΣΙΝΑΙ
 Λο πάν, ἡ ἀνοιξὶς πατέρα
 Γέμισε τὰ γαιόκλαδα κ' ὅλα τὰ δάση πέρα
 Μὲ φτερουγίσματα πουλιῶν... Ἀνὸ-δὺο τὰ ζευγαράκια
 Φιλοῦνται καὶ χαϊδεύονται...
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Ἀνήθικε!

ΠΕΡΣΙΝΑΙ
 Φιλίακα
 Στέλνουνε τώρα χαρωπά μιὰ πεταλούδα σ' ἄλλη
 Καί...
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Σώπαινε!...
 ΠΕΡΣΙΝΑΙ
 Πετοῦν, πετοῦν, ζητώντας τὴν ἀγκάλη
 Τοῦ λατρευτοῦ των λουλουδιῶν... Ὁ Ἔρωτας...
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Κακοῦργε!...
 ΠΕΡΣΙΝΑΙ
 Ἀνθίζει ὅλες τῆς καρδιές. Δὲν θέλω γάμο!...
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Μοῦργε!...
 ΠΕΡΣΙΝΑΙ (μὲ φωνὴν ἰσχυρὰν)
 Κι' ὀρκίζομαι στὸν τοῖχο αὐτὸν ὅπου καθ' ὡς νομίζω
 Μ' ἀκούει, πῶς θά παντρευθῶ ρωμαντικά, κ' ἐλπίζω
 Κανένα μυθιστόρημα νὰ μὴν ἔχη παντρέψει
 Τοὺς ἡρώας του πῶς πολλὸ ρωμαντικά... Ἡ στέψη
 Τρελλὸ ρωμάντζο θά γενῆ... τρελλό!...
 (φεύγει τρέχων, ὁ Μπεργκάμεν τὸν κυνηγᾷ).
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 "Α! θά σὲ πιάσω...
 ΣΚΗΝΗ Γ'.
 (ΣΥΛΒΕΤ καὶ ΠΑΣΚΙΝΩ)
 ΣΥΛΒΕΤ (μόνη)
 Πατέρας ἄκαρδος, κακός... Ποτέ δὲν θά ξεχάσω
 Τὰ λόγια αὐτὰ πὸν μὲ θυμὸς τὸ γιού του εἶπε. Τάχα
 Δὲν θ' ἔχη κ' ὁ πατέρας μου δίκιο; Γιατί μονάχα
 Τώρα καλοκατάλαβα τὸ μῖσος τοῦ πατέρα.
 ΠΑΣΚΙΝΩ (εἰσερχόμενος ἀριστερόθεν)
 "Ε! Δεσποινίς! Τί κάνετε λοιπὸν ἀπὸ δῶ πέρα;
 ΣΥΛΒΕΤ
 Περίπατο!
 ΠΑΣΚΙΝΩ
 Περίπατο; Μὰ δὲν φοβάσαι πέ μου
 Τοὺς γείτονάς μας τοὺς κακοὺς;
 ΣΥΛΒΕΤ
 Γιατί μπαμπά; Ποτέ μου
 Ἄλήθεια δὲν φοβήθηκα...
 ΠΑΣΚΙΝΩ
 Μὰ δὲν σο' ἐπιτρέπω
 Στὸν τοῖχο αὐτὸ νὰ ἔρχεσαι πολὺ κοντὰ καὶ βλέπω
 Πῶς δὲν μ' ἀκοῖς. Κύττα καλά. Ἀπὸ τὸν τοῖχο πέρα
 Μένει ὁ μεγάλος μας ἐχθρός!
 ΣΥΛΒΕΤ
 Μοῦ τῶχεις πῆ πατέρα.
 ΠΑΣΚΙΝΩ
 Καὶ σὺ μοῦ ἔρχεσαι ἐδῶ; Μ' ἂν τύχη κ' ἐνοήσουνε
 Πῶς τριγυρίζεις μόνη σου, μπορεῖ καὶ νὰ σὲ βροῦσινε
 Καὶ χίλια λόγια νὰ σοῦ ποῦν προσβλητικὰ παιδί μου.
 Καὶ μόνο νὰ τὸ σκέπτομαι, σαγίζεσαι ἡ ψυχὴ μου!...
 Μὰ τώρα τ' ἀπεφάσισα. Στὸν τοῖχον τὴν κορφὴ
 Θά βάλω σφῆρα γερὰ μὲ μύτες. Σὰν καρφί
 Θέ νὰ τρυπᾶν ἂν κανεὶς τὸν τοῖχο ἐπιχειρήσει
 Νὰ τὸν διαβῆ
 ΣΥΛΒΕΤ
 Μοῦ φαίνεται πολὺ πῶς θά κοστῆσι
 Κ' εἶναι τοιγούνης ὁ μπαμπάς. Δὲν θά τὸ κάνῃ. Μπα!
 ΠΑΣΚΙΝΩ
 Λοιπὸν στὸ σπῆτι γρήγορα νὰ πᾶς...
 ΠΕΡΣΙΝΑΙ

ΣΥΛΒΕΤ
 Καλὰ Μπαμπά...
 (ἐξέρχεται. Ὁ Περσινὸς τὴν ἀκολουθεῖ διὰ τοῦ δαίματός).
 ΣΚΗΝΗ Δ'.
 (ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ—ΠΑΣΚΙΝΩ)
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ (ὁμιλῶν εἰς τὰ παρασκῆνια)
 Τὸ γράμι' αὐτὸ ποῦ ἔδωσα, ἀμέσως νὰ τὸ στείλῃς
 Εἰς τοῦ Κυρίου Στραφορέλ... ναι, ναι, ὁδὸς Βαστίλης
 ΠΑΣΚΙΝΩ (τρέχων καὶ ἀναρριχόμενος ἐπὶ τοῦ τοίχου)
 "Ε! Μπεργκαμέν!...
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ (ὁμοίως)
 Ὁ Πασκινὸς!! (φιλῶνται)
 ΠΑΣΚΙΝΩ
 Τί γίνεσαι;
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Καλὰ
 ΠΑΣΚΙΝΩ
 Ὅϊ πόνοι ποῦχες στὸ πλευρό;
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Καλλίτερα... ἄλλὰ
 Για πὲς μου, ὁ ρευματισμός;
 ΠΑΣΚΙΝΩ
 Πονεῖ πολὺ ἀκόμα
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Λοιπὸν ὁ γάμος ἔγινε!
 ΠΑΣΚΙΝΩ
 Ἀλήθεια;
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Ἄπ' τὸ στόμα
 Τοῦ γιουῦ μου καὶ τῆς κόρης σου τᾶμαθα ὅλα...
 ΠΑΣΚΙΝΩ
 Μπράβο!
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Καὶ τώρα, πρέπει γρήγορα τὰ μέτρα μου νὰ λάβω
 Για νὰ τελειώσῃ ἀρχητέρα αὐτὸ τὸ πανηγύρι...
 Κι' οἱ δύο πατέρες εἴμεθα... Κι' οἱ δύο εἴμεθα χῆροι
 Τὸ χῆ μὲ ἦττα βέβαια... Ἐγὼ εἶμαι πατέρας
 Παιδιοῦ ποῦ ὁ ρωμαντισμὸς μιανῆς καλῆς μητέρας
 Τὸν ὀνομάζει Περσινά.
 ΠΑΣΚΙΝΩ
 Τί πρόστυχο!
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Καὶ σὺ,
 Εἶσαι πατέρας μιᾶς μικρῆς ὁρωμαντικῆς. Χρυσὴ
 Κοπέλλα πράγματι, ἀλλὰ λιγάκι ὀνειροπόλος...
 Κι' εἴχαμε σκέψι μοναχὴ, νὰ φύγῃ ὁ τοῖχος ὅλος
 Κ' ἔτσι νὰ ζήσωμε μαζύ!...
 ΠΑΣΚΙΝΩ
 Καὶ τὰ δύο κτήματα μας
 Νὰ γίνουν ἓνα...
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Κι' ἔπρεπε γι' αὐτὸ τὰ δύο παιδιά μας
 Μαζὺ νὰ τὰ παντρέψωμε. Ἄλλ' ὅμως ἔλα πάλι
 Ποῦχον κ' οἱ δύο παλαβὸ ρωμαντικὸ κεφάλι;
 Ἄν ἤξεραν πῶς εἴχαμε τὸ γάμο συμφωνήσῃ
 Οὔτε τὸ γιού μου ἡ κόρη σου θά εἶχεν ἀγαπήσῃ
 Οὔτε κ' ὁ γιός μου θάθελε τὴν κόρη σου. Οἱ δύο τους
 Ζούσανε τότε μακριὰ κλεισμένοι στὸ σχολεῖο τους,
 —Στὸ Μοναστήρι ἡ κόρη σου, κ' ὁ γιός μου στὸ
 [Γυμνάσιο
 Σκέφθηκα τότε σχέδιο, ἀληθινὰ θαυμασίον!
 Λοιπὸν, ἂν τοὺς λέγαμε νὰ παντρευθῶν, αὐτοὶ
 Μὲ τὸνα αὐτὴ θά τ' ἀκούγαν κ' ἀπὸ τὸ ἄλλο αὐτὴ
 Ἄμέσως θά τοὺς ἔβγαίνε. Δὲν θέλουν προξενεῖο

Τέτοια παιδιά ὁρωμαντικά. Γάμος μὲ τὸ στανεῖο
 Θά νόμιζαν πῶς γίνεται... Κ' ἔτσι καθὼς σοῦ εἶπα
 Θά κάναμε στὰ σίγουρα εἰς τὸ νερὸ μιὰ τρύπα.
 Ἄν τοὺς ἀπαγορεύαμε νὰ βλέπονται, μπορούσαν
 Ν' ἀγαπηθοῦν... Ρωμαντισμοὺς κ' οἱ δύο ἐκνηγοῦσαν
 Καὶ τότε θά τοὺς ἄρρεσε ὁ ἔρωτος ὁ κορυφὸς
 Κι' ὁ ἔνοχος. Στὰ σκοτεινά, χωρὶς νὰ θέλουν φῶς
 Θά δίνανε τὰ ραντεβού τὴ νύχτα στὸ περβόλι
 Κ' ἔτσι θά εἴμαστε εὐτυχεῖς κ' ἀγαπημένοι ὅλοι!
 "Ε σχέδιο...
 ΠΑΣΚΙΝΩ
 Ἄλλὰ γιὰ πὲς. Πῶς θά γενοῦμε φίλοι
 Χωρὶς νὰ μποῦνε εἰς τ' αυτιά τῶν δύο παιδιῶν μας
 [ψῦλλοι
 Ἐγὼ ποῦ πάντα σ' ἔβριζα ἠλίθιο, κακό;
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Μ' ἔνα καινούργιο σχέδιο καὶ πειὸ στρατηγικόν!
 Ποῦ μόνη τῆς ἡ κόρη σου χωρὶς κ' αὐτὴ νὰ θέλῃ
 Μοῦ τῶδωσε... Μὴ μ' ἔρωτᾷς καὶ διόλου μὴ σὲ μέλλει...
 Τὸ βράδου ἔχουν ραντεβού, ὁ γιός σου θ' ἄρθῃ πρῶτος
 Μόλις φανῆ ἡ κόρη σου, ἀκούγετ' ἓνας κρότος
 Καὶ κάτι μαῦροι ἄνθρωποι ἀμέσως τὴν ἀρπάζουνε
 Καὶ τὴν ἀπάγουν. Τὴ στιγμὴ αὐτὴ ποῦ θά τὴν βιά-
 [ζουνε
 Μέσα στ' ἀμάξι, ὁ γιός σου χωρὶς νὰ ταραχθῆ
 Πηδαίει τὸ μεσότοιχο. Κραταεῖ τὸ σπαθί
 Στὸ ἓνα χέρι τοῦ γυμνοῦ... καὶ τότε φοβισμένοι
 Φεύγουν οἱ μαῦροι ἄνθρωποι... Ἡ κόρη σου ἡ καὶ μὲνη
 Καὶ τὴ ζωὴ καὶ τὴν τιμὴ στὸ γιού μου τὴ χροστᾷ
 "Ε! τότε φαίνομαι κ' ἐγὼ, βγαίνεις καὶ σὺ μπροστὰ
 Καὶ δακρυσμένος εὐλογεῖς τὸ γιού μου. Συγνηοῦμαι
 Κ' εὐθὺς τὰ ξαναφτιάχνουμε χωρὶς ν' ἀργοποροῦμε...
 Tableau vivant!...
 ΠΑΣΚΙΝΩ
 Μὰ φίλε μου σπουδαίως σὲ συγχαίρω...
 Αὐτὸ εἶν' ἀριστοῦργημα...
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ
 Μὰ τί θαρρεῖς; Δὲν ξέρω;
 Ἄλλὰ γιὰ σῶπα μιὰ στιγμὴ καὶ κύτταξ' ἐκεῖ πέρα
 Κύτταξε αὐτὸν ποῦ ἔρχεται μὲ ὕφος καὶ ἀέρα
 Σπουδαῖο... Εἶν' ὁ Στραφορέλ... Ἐνας σωστός
 [ἱππότης
 Περίφημος παλληκαρὸς καὶ ξιφομάχος πρῶτης.
 Νὰ πρὸ δλίγου τοῦγραφα ν' ἀρθῆ νὰ μὲ ζητήσῃ...
 Εἶναι ὁ μόνος εἰδικὸς γιὰ νὰ σκηνοθετήσῃ
 Τὴν ψεύτικη ἀπαγωγή...
 (Ὁ Στραφορέλ μὲ πομπικὴν ἐνδυμασίαν ξιφομάχου, φαίνεται εἰς
 τὸ βάθος καὶ προχωρεῖ μεγαλοπρεπῶς).
 ΣΚΗΝΗ Ε'.
 (Οἱ αὐτοὶ—ΣΤΡΑΦΟΡΕΛ)
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ (ἀνερχόμενος τοῦ τοίχου
 καὶ χαιρετῶν τὸν Στραφορέλ)
 Νὰ σᾶς συστήσω πρέπει
 Τὸν φίλο μου τὸν Πασκινὸν
 ΣΤΡΑΦΟΡΕΛ (ὀποκλινόμενος)
 Χαίρω πολὺ... (ἐγείρει τὴν κε-
 φαλήν καὶ ἐκπλησσεται μὴ βλέπων
 τὸν Πασκινόν)
 ΠΑΣΚΙΝΩ (ἰδ φ)
 Δὲν βλέπει
 Ποῦ εἶμαι... (δυνατὰ) Κύριε!
 ΣΤΡΑΦΟΡΕΛ
 Ἄλλὰ, ποῦ εἶναι;
 ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ (τὸν δείχνει ἔπιπον ἐπὶ
 τοῦ τοίχου)
 Νὰ ἐκεῖ!...
 ΣΤΡΑΦΟΡΕΛ (ἰδ φ)
 Περίεργον μοῦ φαίνεται... Κάνει γυμναστικὴν
 Αὐτὸς

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Λοιπόν τὸ σχέδιο; ΣΤΡΑΦΟΡΕΑ (περιφρονητικῶς) Κοινό, συνειθισμένο

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Μὰ σεῖς θὰ ξέρετε πολλὰ... ΣΤΡΑΦΟΡΕΑ (ἀξιοπεπῶς) Πρὸ πάντων νὰ σοπαῖνω

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Προσποιητὴ ἀπαγωγή καὶ ἡ μονομαχία... ΣΤΡΑΦΟΡΕΑ (περ' φρονητικῶς)

Κατάλαβα

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Νὰ γίνουμε μὲ τάξι κ' ἡσυχία Τὰ πράγματα... Οἱ σπαθισταὶ μὴν τύχη καὶ πληγώσουν Τὸ γυιό μου τὸν μονάκριβο... Μὴν τύχη καὶ τοῦ [δώσουν

ΣΤΡΑΦΟΡΕΑ (ἀξιοπεπῶς)

Μὰ δὲν θ' ἀφήσω ἄλλο

Θὰ ἐργασθῶ μονάχος μου...

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλω

Λοιπόν. Καὶ ἡ ἀπαγωγή, τὸ βράδυ νὰ ἀρχίσῃ...

ΠΑΣΚΙΝΩ (-τὰ τῶ Μπεργκαμέν)

Μὰ εῴθησέ τον πρὸ παντὸς πόσο θὰ μᾶς κοστίσῃ...

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Καὶ τί θὰ σᾶς πληρώσουμε, Cher Maitre;

ΣΤΡΑΦΟΡΕΑ

'Αναλόγως

Τοῦ εἶδους τῆς ἀπαγωγῆς. Πάντως, θὰ γίνῃ λόγος

'Αν θέλετε πολυτελῆ ἢ πρόστυχη, γιατί

Πολλῶν εἰδῶν καὶ τάξεων ἀπαγωγῆς...

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ (θαυμάζων)

Πῶς; Τί;

'Απαγωγῆς πολλῶν εἰδῶν καὶ τάξεων; Γιὰ λέγετε...

ΣΤΡΑΦΟΡΕΑ (Μεγαλοπεπῶς καὶ χειρνομιῶν)

Χίλιων εἰδῶν ἀπαγωγῆς. 'Ακούτε καὶ διαλέγετε!

Πρῶτον κοινὸς καὶ πρόστυχες ἀπαγωγῆς μὲ δύο

Κοινοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ. Τοὺς πέρνω τοὺς ἐνδύω

Μὲ φορεσιὲς ὀλόμαυρες ποὺ ἔχω πρὸς τοῦτο φτιάξει

Καὶ γίνετ' ἡ ἀπαγωγή, μ' ἓνα κλειστὸ ἀμάξι.

'Απαγωγῆς νυκτερινῆς, ἀπαγωγῆς μὲ φῶτα

'Απαγωγῆς ἐπίσημης! 'Ω! τότε! πρῶτα, πρῶτα

Μία μεγάλη ἀμάξα ὀλόχρονση σᾶς φέρνω

Πέρνω λακέδες ξακουστούς, πέρνω περροῦκες, πέρνω

Δέκα σοματοφύλακας καὶ μερικὸς ἐνδούχους...

'Απαγωγῆς γιὰ πλοῦσιους κ' ἐκατομμυριούχους!

'Αν θέλετε φθηνότερες, ἀπαγωγῆς ἐφιππους

Μὲ πέντε ἔξη ἄλογα... 'Απαγωγῆς μὲ τύπους

Καὶ μὲ κανόνας. 'Υστερα, ἀπαγωγῆς σεμνῆς

'Απαγωγῆς ἐνάστες, ἀνήθικες, γυμνῆς!

'Απαγωγῆς ὁμοαντικῆς, πραγματικὰ ποιήματα,

'Αλλὰ χρειάζομαι γι' αὐτὸ μὴν βάρκα, λίγα κύματα,

'Απαγωγῆς 'Ενετικῆς μὲ γόνδολα, κ' ἀκόμα,

Χίλιων εἰδῶν ἀπαγωγῆς, ποὺ μ' ἀνοικτὸ τὸ στόμα

Καὶ θανατομὸ πραγματικὸ ὁ θεατῆς νὰ μείνῃ.

'Απαγωγῆς ποιητικῆς τῆ νύκτα μὲ σελήνη,

'Απαγωγῆς παρὰξενες, ποὺ εἶναι μία τρέλλα

Μὲ συνωμότης μερικὸς καὶ μὲ φαρδεῖα καπέλλα,

Μὲ μπέρτες χρώμα σκοτεινὸ καὶ βλοσυρὸν τὸ ὄφρος,

Μὲ τῶνα χέρι στὴ καρδιὰ καὶ τ' ἄλλο εἰς τὸ ξίφος!

'Απαγωγῆς σκερτζόζικες, ἀπαγωγῆς μὲ χάρες,

'Απαγωγῆς μὲ μουσικὴ, μὲ βιόλες, μὲ κινθάρες,

Χίλιων εἰδῶν ἀπαγωγῆς ὁ Στραφορέλ σᾶς δίνει!...

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Λοιπόν; ἐσὺ τί σκέπτεσαι;

ΠΑΣΚΙΝΩ

'Εσύ;

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Πρέπει νὰ γίνῃ

Νὰ γίνῃ μὴ ἀπαγωγή, ὅπως δὲν ἔγιν' ἄλλη

Κι' ἂν εἶναι νὰ ξεδέψουμε πολλὰ, κ' αὐτὸ χαλάλι...

Νὰ γίνῃ μὴ ἀπαγωγή...

ΣΤΡΑΦΟΡΕΑ

Ποῦ νάχῃ λίγ' ἀπ' ὅλα!

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ-ΠΑΣΚΙΝΩ

'Ανθρώπουςμαύρους-ἄμαξες-βιολιά-μιάμπασσαβιόλα

Περροῦκες-φῶτα-τύμπανα-φαρδεῖα παλτά-καπέλλα...

ΣΤΡΑΦΟΡΕΑ (κρατῶν σημειώσεις)

Θὰ κάνω μὴ ἀπαγωγή, ποὺ θάνατι μία τρέλλα!

'Απαγωγή πρῶτης γραμμῆς, φαντασμαγορικὴ!...

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

'Ας εἶναι κ' ἔτσι...

ΣΤΡΑΦΟΡΕΑ

Χαίρετε... 'Α! μὴ στιγμῆ... 'Αρχεῖ

'Η θύρα νάνα ἀνοικτὴ τοῦ πάρκου Πασκινώ...

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Θὰ τὴν ἀνοίξῃ.

ΣΤΡΑΦΟΡΕΑ (χειρῶν πομπῶδως)

Κύριοι καὶ φίλοι, προσκυνῶ!...

(ἐξέρχεται ἐπαναλαμβάνων δυνατὰ)

Πρῶτης γραμμῆς ἀπαγωγή μὲ φαντασμαγορίας

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ-ΠΑΣΚΙΝΩ

ΠΑΣΚΙΝΩ

Φεύγει καὶ δὲν μᾶς ἔλυσε καὶ ἄλλας ἀπορίας

Ποῦ ἔχομε... Δὲν μίλησε ὡς πόσο θὰ κοστίσῃ...

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Βρὲ δὲν βαρύνεσαι! 'Αφῆσε! Κι' ἀργότερα θ' ἀρχίσῃ

'Η ἐποχὴ ποὺ θάχουμε οικονομίες. Τώρα

Τὸν τοῖχο νὰ γκρεμίσουμε καὶ θ' ἄχουμε καλὴ ὥρα

'Ενα σπιτάκι καὶ οἱ δύο...

ΠΑΣΚΙΝΩ

Καὶ τὸ χειμῶνα, ὅλοι

Μαζὺ θὰ κατοικήσουμε καὶ θάχουμε στὴν πόλι

'Ενα καὶ μόνον ἐνοίκιο γιὰ πληρωμὴ! τί τρέλλα!...

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Τὸ πᾶρ ο θὰ στολίσουμε σὰν ὄμορφη κοπέλλα

ΠΑΣΚΙΝΩ

Τὰ δένδρα θὰ κλαδέψουμε...

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

... Σὲ σχήματα ὠραῖα

Καὶ θὰ περνοῦμε μὴ χαρὰ οἱ δύο μας...

ΠΑΣΚΙΝΩ

Μιὰ παρέα!

Τὰ ἀρχικά μας γράμματα θὰ σκαλισθοῦν ἐπάνω

Στὰ πράσινα φυλλώματα... Νὰ δῆς τὸ-τί θὰ κάνω

Νὰ φύγῃ κάθε ἀσημιὰ. Καὶ μὲ τὸν κηπουρὸ

Μιὰ στέγνα θὲ νὰ φτιάξουμε, νὰ βάλουμε νερὸ

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

Καὶ τίποτε χρυσόψαφα πρέπει κανεὶς νὰ βάνῃ

ΠΑΣΚΙΝΩ

'Επίσης μᾶς χρειάζεται καὶ ἓνα συντριβάνι

Καθὼς καὶ βράχοι μερικοὶ...

ΜΠΕΡΓΚΑΜΕΝ

'Αφεύκτως λίγοι βράχοι

Κ' ἔτσι τὴν εὐτυχία τοῦ πρέπει καθ' ἓνας ν' ἀχῃ...

('Ακολουθεῖ)

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Πανελλήνιον (Mondial)

Νέα Ἑλληνικὴ Ὀπερέττα

'Εντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος εἰς τὸ τελεῖως ἀνακαινισθὲν θέατρον «Πανελλήνιον» κάμει ἕναρξιν τῶν παραστάσεών του ὁ νέος Ὀπερετικὸς θίασος «Νέα Ἑλλ. Ὀπερέττα». Τὸν θίασον τοῦτον ἀποτελοῦν ἐκ τῶν ἀρίστων καὶ μᾶλλον διακεκριμένων ὀπερετικῶν στοιχείων, ὡς ἡ Κα Ὀλυμπία Ριτσιάρδη, ὁ συμπαθὴς μαέστρος καὶ σύζυγός της κ. Ἰωσήφ Ριτσιάρδης, ὁ δεξιφώνος κ. Μιχαὴλ Κοφινιώτης μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ κ. Ἀρντάωφ καὶ λοιπὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα παρεκλήθημεν νὰ μὴ ἀναφέρωμεν εἰσέτι.

'Εκεῖνο κυρίως τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τονισθῇ διὰ τὴν ἐπιχείρησιν αὐτήν, καὶ τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχει ἐργοδοτῆς κεφαλαιούχος, ἀλλὰ τ' ἀπαιτούμενα χρήματα διὰ τὴν ἐκκίνησιν κατέθεσαν αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἀνωτέρω ἠθοποιοὶ, εἶναι ὅτι γίνεται συνεταιρικὴ μὲ πλήρη καὶ αὐστηρὸν καταμερισμὸν ἐργασίας, ὡς ἀκολουθῶν. Ἡ ἐν γένει καλλιτεχνικὴ διεύθυνσις τῆς σκηνῆς ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Ἀρντάωφ τοῦ ὁποῖου εἶναι γνωστὴ ἡ δύναμις ἀπὸ προηγουμένην του δρασίαν. Ἡ ἐν γένει διεύθυνσις τῆς ἐπιχειρήσεως ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Μιχαὴλ Κοφινιώτην, τὸν ἐκτὸς τῶν σκηνηκῶν προτερημάτων του, τὸσην ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν συγκεντρώνοντα. Ἡ μουσικὴ διεύθυνσις εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Ριτσιάρδη εὐρίσκει τὸν ἰδεώδη θεράποντα.

'Εν γένει τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴν διακρίνει συγχρονημένη ἀντίληψις, αἱ δὲ διάφοροι αὐτῆς διεύθυνσεις δὲν ἀντιγράφουν μοιρολατρικῶς τὰ πάτρια. Ὑπὸ δὲ τῆς κ. Γιούζοβα, γνωστῆς Καθηγητοῦ κλασσικῶν χορῶν, καταρτίζεται διὰ τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴν πλήρες μαπαλλέτο. Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι μόλις ὡς ἀναρῶσαι τελείως ὁ κ. Μᾶνος Φιλιππίδης θ' ἀποτελέσῃ καὶ αὐτὸς μέλος τῆς συμπαθοῦς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως.

Δ. Ραοῦ

Θίασος Νίτσας Ράλλη

'Η κ. Νίτσα Ράλλη, ἐξασφαλίσασα τὴν σύμπραξιν τοῦ κ. Πέτρου Κυριακοῦ τοῦ κατακτησαντος κυριολεκτικὰ τὸ θεατρικὸν κοινόν, κατήχησεν ὡς ἐξῆς τὸν θίασόν της. Νίτσα Ράλλη, Πέτρος Κυριακός, Ζάχ. Θᾶνος, Ζεῦγος Περδίκη, Ζεῦγος Ν. Παυλοπούλου (Παναοῦ), Ζεῦγος Δούκα, Ζώης, Κικὴ Ἰωαννίδου, Λέλα Μαυρίδου, Ζεῦγος Φελίτση κλπ. Θὰ κάμῃ ἕναρξιν τῶν παραστάσεών του τὴν 8ην ἄρξαμένου, προφανῶς μὲ μουσικὴν ἠθογραφίαν τῶν Θᾶνου-Πόγγη.

Διονύσια

Θίασος Κόρας Λαπαρσερί

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἀρχεται τῶν παραστάσεών της, εἰς τὸ θέατρον «Διονύσια» ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ Γαλλικοῦ θεάτρον κ. Κόρα Λαπαρσερί ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐκ 32 προσώπων θιάσου της ἐκ τῶν ἀρίστων τῆς Γαλλικῆς σκηνῆς. Εἰς τὸν θίασόν της συμπετέχει καὶ ὁ μοναδικὸς ζὲν προεμὲ τῆς Γαλλικῆς σκηνῆς κ. Πῶλ Ἐσκοφφιέ. Θὰ δώσῃ ἕξ μόνον παραστάσεις μὲ τὰ ἐξῆς ἔργα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα τοῦ πλουσίου δραματολογίου της. «Ανυπότακτος» τοῦ Φρονταῖν «Θεοδῶρ» τοῦ Σαρδοῦ, ὁ «Βλάμης μου» τοῦ Πικάρ, «Γυμνὴ γυναῖκα» τοῦ Μπατάιγ, «Μεγάλη

Δούκισσα» καὶ τὸ Γκαρσόν» τοῦ Σαβουάρ, καὶ τὸ «Γε-φυράκι» τοῦ Κρουασσέ.

Ἀπὸ τὰς Ἑσπαρίας

Χαρκίς

Ταρχάκμ - Μπέης (Γιώτης)

'Ο γνωστὸς διεθνῆς καλλιτέχνης καὶ μύστις τῶν μυστηρίων τοῦ Βραχμανισμοῦ κ. Ἄρης Πετσάλης (Γιώτης) εὐρίσκειται ἀπὸ μηνὸς δίδων παραστάσεις φακιοριστικὰς εἰς Ἰτέαν, Ἀμφισσαν, Λεβάδειαν, Λαμίαν καὶ Χαλκίδα, ἀναστατώσας τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς περιφερείας αὐτῆς. Αἱ δὲ ἐφημερίδες Χαλκίδος ἐκφράζονται ἐνθουσιωδέστατα διὰ τὴν ἐπιβλητικὴν δύναμιν τοῦ κ. Πετσάλη καὶ διὰ τὴν σύζυγόν του Φακάραν ὡς μέντιουμ.

Ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν

Ἀλεξάνδρεια

Θέατρον Λεπενιώτης

'Ο συμπαθὴς κωμικὸς κ. Τηλέμαχος Λεπενιώτης ἀνεχώρησεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὅπως προετοιμάσῃ τὸ ἐν Ἰμπραημία ὁμώνυμόν του θέατρον διὰ τὴν ἀρχομένην θερινὴν περίοδον. Πιθανολογεῖται ὅτι θὰ στεγασθῇ ἐν τῷ θεάτρῳ τούτῳ θίασος καταρτίζομενος ἤδη ἐδῶ καὶ ὅστις θέλει ἀναχώρησῃ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν

Κρίβεζανδ

Ὀπερέττα Βρυσσοῦλας Παντοπούλου

Εἰς Detroit μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας πόλεις τῆς Ἀμερικῆς εὐρίσκειτο πρὸ 1 1/2 μηνός ἡ «Ἑλληνικὴ Ὀπερέττα Βρυσσοῦλας Παντοπούλου». Ἐδῶσε δέκα παραστάσεις διὰ τοὺς Ἕλληνας τῆς Παροικίας αὐτῆς, οἵτινες ἀνέρχονται εἰς δέκα περίπου χιλιάδας, στεφθεῖσας ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ὁ θίασος ἀνεχώρησε τὴν μεγάλην ἑβδομάδα διὰ Κλίβελανδ-Ἄκρον, Κέντον καὶ Πίτσμπουργ ὅπου θὰ δώσῃ τρεῖς παραστάσεις δι' ἐκάστην ἑλληνικὴν Παροικίαν, θὰ καταλήξῃ δὲ εἰς Montreal, πρωτεύουσαν τοῦ Καναδά. Ἐκεῖ ὁ θίασος δὲν ἐλπίζει καὶ μεγάλην ὕλικὴν ἐπιτυχίαν διότι οἱ Ἕλληνες εἶνε πολὺ ὀλίγοι, μεταβαίνει ὁμως διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν μέγαν καταραχάκην τοῦ Νιαγάρα, ὁ ὁποῖος εὐρίσκειται ἐκεῖ πλησίον.—Εἰς Ν. Ὑόρκην ὁ θίασος θὰ εὐρίσκειται τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον.—Εἰς τὸν θίασον τῆς Κας Παντοπούλου προσελήφθη πρὸ μηνός καὶ ὁ γνωστὸς καὶ συμπαθὴς εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινόν βαρύτερος τῆς Ὀπερέττας Δημ. Μήτσουρας, ὁ ὁποῖος ἐπὶ δεκαετίαν ἐργασθεὶς καὶ διαπρέψας ἐν Ἀμερικῇ ὡς ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου, συνεργασθεὶς μὲ τοὺς μεγαλυτέρους κινηματογραφικοὺς ἀστέρας τῆς Ἀμερικῆς, ἐπόθησε πάλιν τὴν ἑλληνικὴν Σκηνὴν καὶ θὰ ἀκολουθήσῃ τὸν θίασον Παντοπούλου εἰς ὅλην τὴν ἐν Ἀμερικῇ περιόδειαν του, θὰ ἐπανέλθῃ δὲ εἰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ θιάσου τὸ Πάσχα τοῦ 1926.

Ν. Ὑόρκη

Εἰς Ν. Ὑόρκην ἐπέστρεψαν τὴν 15ην Μαρτίου οἱ πρωταγωνισταὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Μελοδράματος Μωραϊ-

της, Βλαχόπουλος, Οικονομίδης και Κυπαρίσσης συνουδόμενοι πάντοτε από τον δαιμόνιον Κονταράτον. Θά έδιδαν τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἀπριλίου μίαν τελευταίαν ἀποχωρηστικὴν συναυλίαν και τὴν 25ην Ἀπριλίου διὰ τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασιλεῦς Ἀλέξανδρος» ἐπανερχοῦνται εἰς Ἀθήνας ἐκτὸς τοῦ κ. Οἰκονομίδη ὅστις πιθανῶς θὰ μεταβῇ εἰς Μιλᾶνον.

Ἐνα θεατρινάκι - Ἀμερικανὸς πολίτης

Ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης κ. Γ. Κουρούκλης, νυμ-

φρευθεὶς πρὸ τριετίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν μικροτέραν κόρην τῆς ἀειμνήστου καλλιτέχνιδος Ἀναστασίας Χριστοφορίδου Φουρλά, Λίζαν, ηἰτύχησε νὰ γίνῃ πατὴρ πρὸ οκταμήνου, ἀποκτῆσας ἐν Ἀμερικῇ ἕνα χαριτωμένο ἀγοράκι. Ὁ μικρὸς δὲ αὐτὸς ἀμερικανὸς πολίτης Georges εἶναι ἀναπόσπαστος τοῦ θιάσου ὡς μασκώτ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ!

Γιὰ τοὺς ἠθοποιούς και τοὺς Ἑλληνας τῆς Ἀμερικῆς

Τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν τῆς μυθώδους αὐτῆς μεγαλοπόλεως τοῦ χαλνυβος καὶ τοῦ σιδήρου λυμαίνεται ὁ μέγας μπλοφατζῆς και ινχοδιώκτης, ὁ ἀκοίων εἰς τὸ ὄνομα Λ Μαίλγας. Ἀπὸ ὑποχρέωσιν πρὸς τοὺς ὀλίγους ὁμογενεῖς ἀναγνώστας τῆς Ν. Ὑόρκης και διὰ τὴν Ἑλληνικὴν σκηνήν, ἣτις τόσον ἀναδῶς ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ παρομοίους σαλτιμπάγκους, παραθέτομεν κατωτέρω φωτοτυπωμένον τὸ εἰς χειρός μας περιελθὸν πρόγραμμα τοῦ θιάσου Μαδρᾶ και ἐρωτῶμεν τὸν κ. Γ. Παπαϊωάννου νὰ μᾶς πληροορήσῃ ἰσότη ὁ Πάρολας ἐξετρέλλανε τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῆς Ὀπερέτας Παπαϊωάννου.

Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ εἶναι σωστὸς μπαζές!

Π. γ. Πρόκειται γὰ παιχθῆ «ἡ Πριγκίπισσα τοῦ Τζάρδης» και διὰ τὴν ὁποίαν, ὡς συνθέτην, ὁ Μαδρᾶς προτιμᾷ τὸν I élar

Κάτωθι τοῦ κλισέ του διαβάσετε: Ἀ. Μαδρᾶς. Ὁ ΜΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝ ΘΕΑΤΡΙΝΟΣ ὁ ὁποῖος ἐσπούδασε εἰς τὸ Ὁδεῖον τῶν Παρισίων και ἐπαῖξε σὲ πλάτ τῆς μεγάλης Γαλλίδος ΣΑΡΡΑΣ ΜΠΕΡΝΑΡ.

4ον) Κάτωθι τοῦ κλισέ τῆς: NANA ΒΙΟΛΑΝΤΗ=ΣΟΥΜΠΡΕΤΤΑ: «Ἡ χαριτωμένη αὐτὴ συμπρέττα πὸν μὲ τὸ γέλοιο τῆς και τὰ σκέοτα τῆς ἐξετρέλλανε τὰς ΑΘΗΝΑΣ σὲ θέατρον ΟΛΥΜΠΙΑ.

5ον) Καὶ τέλος μὲ παχέα στοιχεῖα: «Διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἀμερικῇ θὰ ἰδῆτε πὸς εἶνε τὸ ἀληθινὸν ἑλληνικὸν θέατρον».

Κακόμοιρο Ἑλληνικὸ θέατρο τί τραβᾷς!!

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ

ΤΩΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΩΝ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ εὐγενοῦς πράγματι αὐτοῦ ἀγωνίσματος μπόρεῖ νὰ λεχθῆ ὅτι και ἡ Ἑλλὰς εἶναι μίᾳ πολιτισμένη χώρα, ἀκολουθοῦσα πιστῶς τὴν ἐξέλιξιν.

Γεννᾶται ὁμως τὸ ἐρώτημα: —Ἐμεῖς ἀντιγράφουμε τοὺς Εὐρωπαίους; Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ὑπάρχει ἡ ἀπάντησις: —Ὅχι Οἱ Ἴπποδρομοὶ εἰς τοὺς τόπους αὐτοὺς εἶναι γνωστοὶ ἀπὸ τῆς Μυθολογικῆς ἐποχῆς, ἀκόμη ἀναφέρονται εἰς παλαιὰ συγγράμματα τὰ κλέη τῶν Ἴπποδρομιῶν τῆς Σπάρτης κλπ. Ἐδῶ εἶναι ὁ κόμπος! Πρέπει νὰ ὑπερηφανευόμεθα ὡς πρῶτοι ἐφευρέται ἡμεῖς οἱ Ῥωμαῖοι, τῶν Ἴπποδρομιῶν, ἢ νὰ παραδεχθῶμε μεγαλοπρεπέστατα ἔτι ἀν-

τιγράφουμε τοὺς εὐρωπαίους ἀκόμη και αὐτοὺς τοὺς Αἰγυπτίους;

Τὸ ἀποκουστάλλωμα τῆς σκέψεως αὐτῆς ἐπαφιέμεθα εἰς τοὺς ἀναγνώστας και περιοριζόμεθα νὰ περιγράψωμεν ἐν ὀλίγοις τὰ ἀποτελέσματα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.

Αἱ χθεσινὰ ἵπποδρομῖα εἶχαν κάποιαν διαφορὰν ἀπὸ τὰς προηγουμένας. Ἴσως διότι ἡ οργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ παρεδειγματίσθη, δὲν παρετηρήθησαν σημαντικαὶ ἀνωμαλῖαι, ἐκτὸς τῆς βραδύτητος κατὰ τὴν ἀγορὰν λαχνῶν και τὴν ἐξαγορῶσιν αὐτῶν.

Ὁ κόσμος ἦτο ὀλιγότερος τοῦ τῶν προηγουμένων, κυρίως εἰς τὴν πελοῦζ, ἀρκετὸς δὲ εἰς τὴν ἐξέδραν και εἰς τὸν μεταξὺ αὐτῆς και στίβου χώρῶν.

Κατὰ τὴν τρίτην μ. μ. ἤρχισεν ἡ πρώτη ἵπποδρομία. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου ὀλοένα ηἰξάνετο. Πολλοὶ ἐτρεξάν νὰ βάλουν στοιχήματα. Ἄλλοι παρηκολούθουν μὲ ἀπλὴν περιέργειαν.

—Νά, νὰ τὰ ἄλογα, ἐξεκίνησαν, προχοροῦν... Ἡ περιέργεια τώρα ἀδᾷνει ἔπειτα γίνεται ἀγωνία... Οἱ θεαταὶ σηκῶνοντᾶ ὀρθοὶ στὴν ἐξέδραν, τρέχουν βιαστικὰ σὲ πεσοᾶς... Αἱ κυρίαὶ κἀνουν κεντρικὰς κινήσεις... Ἐπειτα ἀρχίζει ἕνας βόμβος, φωνὲς μ' ἕνα παλμόν, συγνήσεις ξεκύνεται ἀπὸ ὄλο τὰ σημεῖα... Τ' ἄλογα φθάνουν σὲ τέσμα.

Κ' ἔπειτα; Ἡ ἱκανοποίησις και ἡ χαρὰ διασταυ-

ΤΕΧΝΗ

ρόνονται μὲ τὴ ἀπογοήτευσιν... Ἄλλοι ἐκέρδισαν, ἄλλοι ἔχασαν...

Ἄλλὰ συγχρόνως ὄλοι ἐτοιμάζονται γιὰ τὴν ἄλλην ἵπποδρομίᾳ, γιὰ τὴν δεύτερη, γιὰ τὴν τρίτη.

Ἄλλοι ἐτοιμάζονται τὴν περιέργειάν των και ἄλλοι τὸ πορτοφόλι των...

Τὰ στοιχήματα χθὲς ἦσαν ἀφθονότατα. Ὑπερδπλασία ποσὰ ἐπαίχθησαν χθὲς, παρὰ ὅσα τὴν πρώτην ἡμέραν. Ἦρχισε δὲ και τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ ἄλογα, πὸν ἀρχίζει τώρα ὁ κόσμος νὰ γνωρίζῃ και νὰ παίζῃ ὑπολογιστικώτερα...

Μόνον γιὰ τὰ στρατιωτικὰ ἄλογα δὲν ἰσχύουν προβλέψεις, Γι' αὐτὰ κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ δώσῃ ἰδεάν εἰς τοὺς παίκτας.

Ἐν τούτοις ὄχι ὀλίγοι παίζουσι και σ' αὐτὰ.

Εἰς τὴν πρώτην ἵπποδρομίαν 1200 μέτρων μὲ ἔπαθλον Ἀλεξανδρείας 10.000 δραχμῶν ἦλθε πρῶτος ὁ ἵππος «Μιλχάν» τοῦ κ. Γ. Μάρκογλου, δεύτερος ὁ «Ψαράς» τοῦ κ. Α. Μεταξᾶ και ὁ «Μάνεχ» τοῦ κ. Α. Χωρέμη και τρίτος ὁ «Μάραμ» τῆς κ. Ροζαλίας Π. Λυκουρέζου.

Εἰς τὴν δευτέραν μὲ ἔπαθλον Καίρου, 15.000 δραχμῶν, ὁμαλὴν διαδρομὴν 1.200 μέτρων ἦλθον:

1) ὁ ἵππος «Νίκης» τοῦ κ. Ἦλ. Ἐφρεσίου, 2) ὁ «Ἰμραάν» τοῦ κ. Τζῶν Γκλαβάνη και 3) ὁ «Χαράν» τοῦ κ. Ι. Μανουσίη.

Εἰς τὴν τρίτην ἵπποδρομίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν μὲ ἵππους στρατιωτικούς, μήκους 800 μέτρων μὲ ἔπαθλον 10.000 δραχμῶν, ἦλθον κατὰ σειρὰν:

1) ὁ ἐπίλαρχος κ. Ν. Ἀγγελινός, μὲ τὸν ἵππον «Χείμαρρον», 1 ὁ ἵλαρχος κ. Ἦρ. Ζουμπουλάκης μὲ τὸν ἵππον «Ἄετὸν ΙΙ» και 3) ὁ ἀρχίατρος κ. Πετρίδης μὲ τὸν ἵππον «Ἄετὸν ΙΙΙ».

Εἰς τὴν τετάρτην ἵπποδρομίαν 1200 μέτρων ὁμαλῆς διαδρομῆς και μὲ ἔπαθλον Ἀνατολῆς 15.000 δραχμῶν, ἦλθον κατὰ σειρὰν: 1) ὁ ἵππος «Φιλφίλ» τοῦ Ἀμίν μπέη Χαγιατ 2) ὁ ἵππος «Ἄωθερ» τοῦ κ. Χρ. Ἀντωνίου και 3) ὁ ἵππος «Σαίτα» τοῦ κ. Ι. Βορρέ.

Εἰς τὴν πέμπτην ἵπποδρομίαν, 1.500 μέτρων, μὲ ἔπαθλον «Ἴπποτῶν» 15.000 δραχμῶν, ἦλθον κατὰ σειρὰν: 1) ὁ ἵππος «Σάς» τοῦ κ. Ι. Βορρέ, 2) ὁ ἵππος «Ταίτσι-Μεϊντί» τοῦ κ. Τ. Μπ. Ρίζ και 3) ὁ ἵππος «Σακάρ-Ὀδστοῦμ» τοῦ κ. Κ. Τότσια.

Εἰς τὴν τελευταίαν δὲ ἵπποδρομίαν, 1600 μέτρων μὲ ἔπαθλον «Σφιγγὸς» 15.000 δραχμῶν, ἦλθον: 1) ὁ ἵππος «Σαμλὰν» τοῦ κ. Κ. Τότσια, 2) ὁ ἵππος «Ἀμποῦ-ἔλ-Σίμ-παί» τοῦ κ. Ἀλέκου Χωρέμη και 3) ὁ ἵππος «Νέξι» τοῦ κ. Τζῶν Γκλαβάνη.

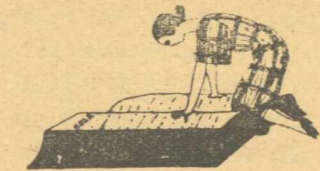
Ἐν γένει μὲ ἀρκετὴν κανονικότητα διεξήχθησαν αἱ ἵπποδρομῖαι και θὰ ἦτο ἀρίστη ἡ ἐντύπωσις ἂν ἦτο δυνατόν νὰ περιορίζοντο τὰ σύννεφα τῆς σκόνης πὸν μᾶς ἐκάλυψαν ἀπὸ τῆς ὄρας. Κυρίως ὄσοι και ὄσον εἶχαν τὴν κακὴν ἐμπνευσιν νὰ φοροῦν μπλε ἢ μαῦρα ἦσαν κυριολεκτικὰ ἀξιολύπητοι.

Καὶ ὀλίγη κοσμικὴ κίνησις. Ἀνάμεσα στὸν γνωστὸν κόσμο και στὸν χαριτωμένον ὄρωτικόκοσμον και κομψόκοσμον, μπόροῦσε κανεῖς νὰ διακρίνῃ ἕνα πλῆθος πρόσωπα ἐπίσημα και κοσμικά.

Εἰς τὴν ἐξέδραν, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Μιχαλακόπουλος, οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Γ. Κονδύλης, Γόντικας, Σπυρίδης, ὁ κ. Γ. Καφαντάρης, ὁ στρατηγὸς κ. Ζιζὰρ κ' ἕνα πλῆθος κοσμικῶν κυρίων, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους διεκρίναμεν τοὺς κ. κ. Σ. Βαφειαδάκη, Κ. Γεωργιάδην, Μ. Ἀξελόν, Γ. Στεφάνου, Ι. Σαλταφέραν, Γ. Βάσσον, Ι. Κυριαζῆν, Α. Μπράν, Δ. Πετροκόκκινον, Δ. Βερύκιον, Γ. Σακελλαρίδην, Σαροῦν, Δ. Βούλτσον, ἐπίσης τὴν Καν Μιχαλακοπούλου Πρωθυ-

πουργοῦ, μ' ἕνα ὄρωαῖο ταγιέρ και μὲ μῶβ καπέλλο, τὴν ἀδελφὴν τῆς κ. Μορέλλα, τὴν δα Ἀμπατιέλλου μὲ ὄρωαῖοτατη πράσινη τουαλέττα και μὲ μαντῶ μαῦρο, τὴν χαριτωμένη κ. Κωστοπούλου, τὴν κ. Προέβειραν τῆς Ρουμανίας μὲ φόρεμα ἀπὸ κρέπ τουανὸ και μὲ μαντῶ κρέπ ντὲ-πουδρὸ θαυμασίως γαρνιρισμένον, τὴν δα Σ. Καμπάνη μὲ ταγιέρ μπέξ, τὴν δα Λιλλ' Ἀντωνίου μὲ ὄρωαῖο μαντῶ μὲ ὀίγες κόκκινες και ἄσπρες, τὴν δα Α. Ροδίου μὲ μαῦρο μαντῶ, τὴν κ. Ἑλλην Ἀποστόλου μὲ κομψὸ ταγιέρ μαῦρο, τὴν κ. Κ. Πεζοπούλου, τὴν κ. Σιαπάτη, μὲ ὄρωαῖον φόρεμα λιλά, τὴν δα Καλούδη, τὴν δα Ἐφρεσίου μὲ μαντῶ μαῦρο, τὴν δα Παπαγεωργοπούλου μὲ μίαν ὀλικὴν ἐμφάνισιν μελιού, τὴν κ. Ἑλλη Κωνσταντᾶ μὲ καφεῖ ἀνοιχτὴ τουαλέττα κλπ.

ΣΤΗΛΗ ΚΤΡΙΩΝ

Τὰ χεῖλη

Τὰ χεῖλη ὑφίστάμενα τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀέρος σχίζονται εὐκόλως, αἱ δὲ ραγάδες αὐταὶ εἶνε πολὺ ὀδυνηραὶ. Πρὸς ἀποφυγὴν τούτων εἶνε ἀπαραίτητον ὄπως πρὸ πάντων κατὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ χειμῶνος, γίνεταί χρῆσις εἰς τὰ χεῖλη καλῆς τινος ἀλοιφῆς ἣτις κλητριάζουσα αὐτὰ ἐξουδετερώνει τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ψύχους.

Εἶνε ἐπίσης καλὸν νὰ τρίβῃ τις ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ χεῖλη μὲ ἕν τεμάχιον λεμονίου· τούτο δίδει εἰς αὐτὰ κόκκινον χροῶμα ὁμοιάζον μὲ κάλυκα ῥόδου.

Ὁ τεχνητὸς χρωματισμὸς τῶν χειλέων εἶνε εὐκόλος, ἀφ' ἑτέρου ὄμως εἶνε δύσκολος ἡ ἐκλογή τῆς πρὸς τούτο συνθέσεως, καθότι τὸ μέρος τούτο εἶνε λεπτεπίλεπτον και ἀπορροφᾷ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιτιθεμένην οὐσίαν συχνάκις ἀλοιφαὶ εὐθνηαὶ ἀγοραζόμενα ἀπὸ τὸν πρῶτον τυχόντα πωλητὴν, περιέχουσι δηλητηριώδεις οὐσίας ὀπότε διατρέχει τις τὸν κίνδυνον δηλητηριάσεως, θέλων νὰ δώσῃ εἰς τὰ χεῖλη τὸ ἐρυθρὸν ἐκεῖνο χροῶμα τὸ τόσον προσφιλὲς εἰς τοὺς ποιητάς.

ΦΙΛΑΡΕΣΚΟΣ

Σημ. «Ἑλλην. Τέχνης». Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς τελευταίας λεπτομερείας τὴν ὁποίαν ἐκθέτει ἡ συγγραφεὺς τοῦ ἀνωτέρου καλλυπτικοῦ ἄρθρου διὰ τὸ ὄρωαῖον φύλλον... τὸ χροῶμα αὐτὸ τὸ τόσον προσφιλὲς εἰς τοὺς ποιητάς, ἢ «Ἑλληνικὴ Τέχνη» ἔχει νὰ παρατηρήσῃ ὅτι, εἰς τοὺς σημερινούς ποιητάς δὲν συμβαίνει αὐτό. Ποῖας σήμερα τὰ χεῖλάκια δὲν εἶναι ὀλοκόκκινα σὰν Πασσαλιάτικα αὐγά; Κατὰ συνέπειαν, κατὰ πλέον τόσον κοινόν, δὲν εἶναι δυνατόν εἰς τοὺς σημερινούς θεράποντας τῶν Μουσῶν νὰ εἶναι ἐξ ἴσου προσφιλὲς ὄσον εἰς τοὺς τῆς Ῥομαντικῆς ἐποχῆς ὀπότε προφανῶς τὸ τσαντάκι τῆς κάθε συγχρόνου τῆς Πομποδοῦρ δὲν εἶχε τόσον στενὰς γνωριμίας μὲ τὸ Rouge.

Γ. ΑΡΓΑΛΕΙΑ

ΣΤΑΚΤΗ ΚΑΙ ΣΠΙΘΕΣ

1

Ποντικονήσι

Ἡ λιμνοθάλασσα τοῦ Χιλικιοῦ ποιοῦ φιλεῖ ἡσοχα- ἡσοχα, τὰ βράχια τοῦ δεινρόφυτου θράχου. Τὰ καθάρια ἀκόμαντα νερά της μπορεῖς νὰ τὰ παρομοιάσῃς μ' ἓνα καθρέφτη πελώριο.

Γύρω ὀλόγορα, λόφοι καὶ πλαγιές καταπράσινες, χω- ράφια πλοοσιοσπαρμένα. Δίπλα στὴ ἡλιοκαμμένη ἀμ- μοδιὰ, στὰ χαλίκια τῆς ἀκροθαλασσιᾶς, πορτοκαλίες καὶ λεμονόδενδρα, γέρηκες ἐληές, ῥοδακινές καὶ ἀχλα- διές, ψηλὰ κυπαρίσσια, ἀμυγδαλίες καὶ πελώριες λεῶ- κες, ἱτιές ποῦ γέρνουν τόσο πολὺ ποῦ λές καὶ τὰ κλα- διὰ των κροφομιλοῦν μὲ τὴ θάλασσα, παρομοιάζουν μὲ ποικνὰ βλέφαρα, ποῦ θαρτεῖς πῶς στολιζοῦν τὰ ἀμυγδα- λωτὰ κατὰ μαστρα μάτια ὀλόδροστης χαριτωμένης κορα- σιάς.

Ὁ Ἴσκιος, ἀπὸ τὰ μαδρα κυπαρίσσια ποῦ σιγαλὰ ἀρ- γοκουνάει τίς μυτερές κορφές τούς τὸ μωρωμένο ἀγέρι τῆς ἀγῆς καθρεφτίζεται μακρύτερος, ποῦ μαδρος καὶ ξεχωριστός ἀπ' ὄλους τοὺς ἄλλους. Φαίνεται μέσα στὸ καθάριο τῆς λιμνοθάλασσης νερό, σὰν νὰ ἦσαν μεγάλοι χρωστήρες, ποῦ τοὺς ἀργοκινάει προσεκτικὰ τὸ χέρι κάποιου τεχνίτη ξακουσμένου, ποῦ δίνει τὲς ὀστερνές γραμμές σ' ἓνα πεντάμορφο μαγευτικὸ πινάκωμα ποῦ μὲ τέχνη σπάνια, ἀφθαστὴ χάρι, ζωγραφίζει: μοριόπλοστο, σὲ χρώματα καὶ φῶς.

Πότε πότε, τὸ νερὸ τῆς λιμνοθάλασσης τὸ ροιιδώνει ἀνάλαφρα τὸ ἀπαλὸ τοῦ ἀγέρα φύσημα. Ἐπίφου μιά καρδερῖνα ποῦ μὲ τίς ἄλλες τῆς συντρόφισσες γλυκο- κελαδοῦσε ἀνάμεσά στοὺς ἀνθοστόλιστους φράχτες, πέταξε γοργά. Δέκα, δώδεκα ἄλλες τὴν ἀκολούθησαν ἀπὸ κοντά. Πετοῦν βιαστικὰ βιαστικὰ δίπλα ἀπὸ τὴν ὄχθη μὲ ζωρὰ τερτεῖσματα· θὰ ζητοῦν ἴσως κανένα σκουικίκι γιὰ τροφή, κανένα ξερὸ ἄχυρο ἢ φῶλλο γιὰ νὰ τὸ στρώσουν στὴ νέα τους φωλιά.

Μὲ τρελλοὺς κόκλους φτερουγίζουσι γύρω ἀπὸ τίς καλαμιές, πότε φηλώνουσι τόσο πολὺ ποῦ μόλις ξεχω- ρίζονται, πότε χαμηλώνουσι τόσο, ποῦ λές καὶ τὰ φτε- ρούγια των θὰ κροφομιλήσουσι τὸ ἦτοχο τῆς λιμνοθά- λασσης νερό.

Ἐφηνικά, τὴ στιγμὴ ποῦ τὸ κελάδημά τους δὲν ἔπαυσε νὰ ξοπιᾶ τοῦ ἀντίλαου τὸν ἦχο, γίνηκε πειὸ μελωδικό, μιά ἀπὸ τίς καρδερῖνες ξεχώρισε ἀπὸ τίς ἄλ- λες καὶ πέταξε κατὰ μεσοῆς στὴ λίμνη. Ἐπεισο, ἀφοῦ ἔκαμε τοὺς ποῦ ἰδιότροπος γόρους, ψήλωσε, χαμήλωσε σὰν ἀστραπὴ καὶ χτόπησε μὲ τὰ φτεροῦγια της τὴν ἀκόμαντη τῆς λίμνης ἐπιφάνεια.

Μὲ τὸ χτόπημα, τὸ νερὸ τὰράχθηκε· κάτι ἰδιότρο- πες τριλλίες ἀκούσθησαν. Ἡ καρδερῖνα χάθηκε μέσα σ' ἓνα ποικνὸ καλαμιώνα.

Ἐνας μικρός, τόσοσ δὰ μικρὸς κόκλος γεννήθηκε

ἀπὸ τὸ χτόπημα τοῦ ποιοῦ καὶ ὁ κόκλος γίνηκε με- γαλότερος, ὀλοένα πλάταινε, ἄπλωνε, μεγάλωνε, καὶ ὅσο περισσότερο φάρδαινε τόσο ἀργοπέθαινε σιγὰ σιγὰ, πρὶν φθάσει ἐκεῖ ποῦ μιά σπάνια στὴ χάρι ζωγραφιά κάθε στιγμὴ καὶ ὠραιότερη καθρεφτίζεται.

Τὰ χρόνια τῆς νεότητος τῆς τρελλῆς, τὰ χρόνια τῆς χαράς τῆς ἀξένοιαστης, πέρασαν γρήγορα, χαθηκαν πρόωρα, ἀφήνοντες πίσω μόνο τὴν ἀναμνησι ποῦ καίει καὶ κροφοπονάει. Τὰ διαδέχθηκε μιά μονότονη, περιο- ρισμένη ζωὴ, ζωὴ στενόχωρη ποῦ δὲν ἔλειψε καὶ κά- ποτε ἢ στέρησι, μὲ παντοτεινὸ φάντασμα τὸ ἀμφίβολο ἐρωτηματικὸ γιὰ τὴν αὔριο.

Μιά γερὴ προσπάθεια, ἐργασία χωρὶς ἀνάπαυσι, ποῦ γιὰ χάρισμα φέρνει τὴν ὑπερκόπωσι, ἀδελφωμένη στε- νά, μὲ φροντίδες, ἢ δυσπιστία ποῦ ἦταν ὁ καρπὸς τῆς κακογλωσσιᾶς τοῦ χθεσινοῦ φίλου, τὰ ἐνάντια περιστα- τικά, ἢ κακία τοῦ κόσμου καὶ ἢ φιλοχρηματία, ξερι- ζωσαν ἀπὸ τὴν καρδιά κάθε κροφὸ τῆς ποθο, κάθε εὐ- γενικό τῆς παλμό, κάθε τῆς ὕνειρο.

Μεσα στὴν ἄγρια πάλη τῆς ζωῆς, τὰ ἀγκάθια ἐκέν- τησαν δονατὰ καὶ αἱμάτωσαν ἀσπλαγχα, ἐξανάγκασαν νὰ ἔλθῃ ὁ ὀπολογισμὸς στὴ σκέψι καὶ ἢ κακοπιστία στὸ νοῦ. Τὸ σκόψιμο, ποῦ ἀναγκαστικὰ γίνηκε πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ τὸ βοῦρκο στὸ πέρασμα τοῦ δρόμου τῆς ζωῆς, τὸ θρώμικό του πιτσιλισμα, λέρωσε τὴν ψυχὴ καὶ μάρανε κάθε ἄλλο ἐνδιαφέρο. Τοῦ νοῦ ἢ σκέψι, ποῦ γνωρίστηκε μὲ τὴν ὀποκρισία, μὲ τὴν δολιότητα τοῦ συνεργάτη μένει ἀδιάφορη στὸ κάθε ὠρατο, ἀσυγκί- νητη στὸ καθὲ κκλό, παρομοια μὲ τὸ ἀτάραχο τῆς λι- μνοθάλασσης νερό, ποῦ προσπάθησε μάταια τὰ ταραξὴ τοῦ ποιοῦ τὸ χτόπημα.

Σπάνια ἓνα διαβατάριο περιστατικό, μιά ἀξέσπαινη — γιὰτι γιὰ τέτοια τὴν θαυμάζουσι οἱ ἄλλοι — προσπάθεια τοῦ ἐμπιστοῦ συνεργάτη σου ποῦ σὲ γεμίζει μὲ ὀποσχέ- σεις καὶ μὲ λόγια παχειά, γιὰ νὰ σὲ ἐκμεταλλεῖθῃ ὅσο περισσότερο μπορέσῃ—δταν δὲν κατάφερε νὰ σὲ πνίξῃ νὰ ρομφίξῃ καὶ τὴν ὀστερνὴ σταλαγματιά ἀπὸ τὸ αἷμά σου γιὰ νὰ σὲ πετάξῃ σὰν σάπια λεμονόφλοουδα ἀργότερα— ἐσπνᾶ μονομιᾶς τὰ λησμονημένα καὶ διαλέγει ἀνάμεσά ἀπ' αὐτά.

Καὶ ἢ παληὰ ἐσθωριασμένη εἰκόνα ἔρχεται βιαστικὰ στὴ σκέψι ζητᾶ μὲ πείσμα ν' ἀναστήσῃ τῆς λαχτάρας τὸν ποθο, νὰ κἀνῃ νὰ κινηθῇ τοῦ ὕγειροῦ ὁ παλμός, νὰ ξαναζεστάνῃ τὴν ψυχὴ, νὰ φωτίσῃ μὲ τὸ τρεμουλια- στὸ φῶς της, τὸ βαθὺ σκοτάδι.

Καὶ ὁ πόθος τοῦ εὐγενικοῦ καὶ τοῦ ὠραίου ποῦ πνί- γηκε, μεγαλώνει, ἀπλώνεται γιὰ μιά στιγμὴ μὰ ὅσο ξα- πλώνεται, τόσο χάνει τὴ δόναμί του τὴν πρώτη, ἀργο- πέθαινει, χωρὶς νὰ μπορέσῃ νὰ ρίξῃ οὔτε κἀν μιάν ἀχτίδα φωτεινὸ.

Ἐνα ἀπότομο γερὸ τίναγμα τῆς πετονιας μοῦ θυμί- ζει πῶς κάποιον φάρι δαγκάνει λαίμαργα. Τραβῶ προ- σεχτικὰ καὶ μὲ τέχνη. Μιά πέρκα ἦταν ἢ ἀνταμοιβὴ τῆς τόσης ὀπομονῆς μου καὶ τῆς καὶ τῆς τέχνης μου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΚΩΝΣΤ. Ν. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
Ὁδὸς Σαλαμίνος καὶ Μ. Ἀλεξάνδρου 78
ΑΘΗΝΑΙ

ΝΙΚΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ
Ἄγιοραί, Πωλήσεις Αὐτοκινήτων
Προμήθειαι Ἐξαρτημάτων
ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ
Ταχύστη Διδασκαλία - Παροχὴ Διπλώματος
ΓΚΑΡΑΖ Ν. ΣΙΓΑΛΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ
Νίτσα—Λοιπὸν αὔριο. Τώρα ἔχω δουλειά.
Λιλῆ—Στάσου καμμένη νὰ σὲ ἴδῃ λιγάκι.
Νίτσα—Βιάζομαι. Εἶμαι γιὰ τοῦ Ντιντῆ.
Λιλῆ—Μὰ δὲ μοῦ λέτε ἐπὶ τέλους τί ἐστὶ αὐτὸς ὁ Ντιντῆς;
Νίτσα—Μὰ ποῦ ξῆς λοιπὸν, στὴν Ἀθήνα; Δὲν ἔξερεις ποῖος εἶν' ὁ Ντιντῆς;
Λιλῆ—Θὰ μὲ σκάσῃς καμμένη, πές μου νὰ μάθω κ' ἐγὼ αὐτὸν τὸν περιφρημο Ντιντῆ ποῦ ἔλες μιλοῦν γι' αὐτόν.
Νίτσα—Πάμε νὰ στὸν γνωρίσω. Εἶναι αὐτὸς ποῦ πῆρε τὸ ρεκόρ στὸ «A LA GARÇONNE» κόψιμο τῶν μαλλίων.
Λιλῆ—Ἄ νὰ σὲ φιλήσω Νίτσα μου. Καὶ ποῦ ἔχει ἀτελιέ;
Νίτσα—Στὴν ὁδὸ Χαλκοκονδύλη 5-Κουρεῖον Λινάρδου καὶ Κορμακοπούλου. Πάμε.

ΚΛΙΝΙΚΗ
Κ. ΠΕΛΕΚΗ & Ι. ΦΙΤΣΙΟΥ
ὈΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 19 ΤΗΛΕΦ. 2-04
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΚΛΙΝΑΙ ΔΙΑ ΠΑΣΧΟΥΣΑΣ

—Πωωώ!! Κατίνα! Γιὰ δὲς τὴ ντεμουαζέλλα στὸ ἀντικροῦν τραπεζάκι τί χάλια ἔχει!
—Τί;
—Δὲν βλέπεις;
—Ἐχει ἓνα σωρὸ σίγματα στὸ πρόσωπό της.
—Ναῖά λήθεια!
—Ἄν τὴν γνωρίζεις καμμένη πές της νὰ μεταχει- ρισθῇ Κρέμα Νυμφῶν καὶ ἀμέσως θὰ γείνη καλά.
Ἐτσι ἤμουν καὶ ἐγὼ, ἀλλὰ ἀφ' ὅτου ἀρχισα νὰ με- ταχειρίζομαι τὴν κρέμα αὐτὴν ἐγινα ἀμέσως καλά.

ΕΡΓΟΛΗΠΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Μ. ΤΖΙΒΡΑ & Γ. ΣΚΟΥΤΕΛΑ

Ὁδὸς Βερανζέρου 24.

(Στὰ Λοδὲ)

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΥ

Β. ΧΡΥΣΟΣΦΑΙΡΙΔΟΥ ΚΑΙ Γ. ΚΟΠΙΔΟΥ

Ὁδὸς Πατησίων 35.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΑΚΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Διευθυντὴς Λαϊκῆς Κλινικῆς Ἀθηνῶν

Ἐπισκέψεις 9-12 π.μ. 3-6 μ.μ.

Μάρνη 88 (πλατεία Ἀνεξαρτησίας)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ. 1841

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
Α. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

ΣΥΝΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Μετοχικὸν ταμεῖον

Δρ. 240.000.000

Ἀποθετικὰ κεφάλαια

> 60.000.000

Καταθέσεις

> 3.700.000.000

Κεντρικὸν Κατάστημα ἐν Ἀθῆναις

ὑποκαταστήματα:

Ἀγ. Νικόλαος, Ἀγρίνιον, Ἀλμυρός, Ἀμαλιάς, Ἀμφισσα, Ἀργαστόλιον, Ἄρτα, Ἀταλάντη, Βίμος, Βόλος, Γκιουμουλτζίνα, Γύθειον, Δεδεαγάτς, Δημητσάνη, Δράμα, Ἐδεσσα, Ζάκυνθος, Ἡράκλειον, Θεσπικὴ, Θήβαι, Ἰθάκη, Ἰωάννινα, Καβάλλα, Κελάβρυτα, Καλάμαι, Καρδίτσα, Καστορία, Κέρκυρα, Κοζάνη, Κόρινθος, Κύθηρα, Κύμη, Κοπαρισσία, Λαμία Λάρισα, Λεβαδεία, Λευκάς, Μεγαλοπούλις, Μεσολόγγιον, Μεσσήνη, Μυτιλήνη, Ναύπακτος, Ναύπλιον, Εἰάνθη, Παξοί, Πάτραι, Πειραιεύς, Πόρος, Πρέβεζα, Πυλός, Πύργος Ρέθυμνος, Σάμος, Σέρραι, Σουφλίον, Σπάρτη, Σύρος, Τρίκαλα, Τρίπολις, Φλώρινα, Χαλκίς, Χανιά, Χίος.

Ἐκδοσις τραπεζικῶν γραμματίων. Προεξοφλήσεις Ἀνάγια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ἐνεχύρω τίτλων
> ἐπὶ ἐνεχύρω ἐμπορευμάτων χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Ἄνοιγμα πιστώσεων ἔναντι φορητικῶν (Crédits documentaires).

Χορηγήσεις δανείων εἰς γεωργοκτηματίας.

Ἑπηρεσία Ἐθνικῶν Δανείων καὶ διαφόρων ἄλλων Δανείων καὶ Μετοχῶν.

Εἰσπράξεις ἀξιών.

Καταθέσεις ἐν ὄψει ἁπλῆ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμόν.

Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμία.

» Ταμειυτηρίου.

Φύλαξις χρυσογράφων, αὐτουσίου χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ ἄλλων πολυτίμων ἀντικειμένων.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ

Μόνον εἰς τοῦ

ΕΡΑΓΓ. ΕΡΑΓΓΕΛΙΔΗ

Ἀκαδημίας—Σίνα (Μέγαρον Παντελῆ)

ΚΤΗΜΑΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

“ΤΟ ΙΟΝΙΟΝ,
Α. Ι ΣΩΚΑΡΗ.

ΑΘΗΝΑΙ

Πατησίων 26

Dr Παν Ν. Παπαπαναγιώτου

Στοματολόγος Χειρουργός Ὀδοντίατρος

Ἀριστοῦχος Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

39 Γερανίου 39 9-12 3-7

ΜΟΝΟΠΩΔΕΙΟΝ

ΓΝΗΣΙΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΟΙΝΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΟΙΚΟΥ Ε. Α. ΤΟΥΛ

ὑποκαταστήματα: Ἀθήναι Προαστείου 3

Πειραιεύς Ναυάρχ. Μπίτη 23

Παρακαταθήκη εἰς ὅλα τὰ καλὰ Ἐδωδιμοπωλεῖα, Ζωθεατορία καὶ Ἐστιατορία.

Γεν. Ἀντιπρόσ. Ν. Σ. Μεταξῶς

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ὙΠΗΘΥ

Δ. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΧΑΤΖΗΜΕΛΕΤΗ

ΤΟ “ΕΡΕΧΘΕΙΟΝ,”

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ἈΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐνοικιάζονται Δωμάτια Πολυτελῶς Ἐπιπλωμένα

ΟΔΟΣ ΚΟΔΡΙΓΚΤΩΝΟΣ 2

ΑΘΗΝΑΙ

Δημ. Μεταξωτὸς

«Μέγαρον Ἀλάμπρα»

Μανικιούρ - Πεδικιούρ

Κ. ΜΠΡΙΟΛΑΣ

ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 4

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

BENZINΗ: PRATTS

ΕΛΑΣΤΙΚΑ: WALTER MARTINY

THE ACROPOLIS TOURIST AND

TRAVEL BUREAU

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Η «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

Ἐκδίδομεν εισιτήρια, ἀεροπορικὰ καὶ σιδηροδρομικὰ δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου.

Παρέχομεν ἰδιαιτέρας εὐκολίας, μέσω τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀντιπροσώπων μας εἰς τοὺς ἐπιστρέφοντας εἰς Ἀμερικὴν μέσω Χερβούργου καὶ ἀναλαμβάνομεν τὴν κράτησιν θέσεων δι' αὐτοὺς τηλεγραφικῶς.

Δίδομεν λεπτομερεῖς πληροφορίας, ἐπὶ τῶν διαφόρων μεταναστευτικῶν νόμων, Ἀμερικῆς, Αὐστραλίας κλπ. καὶ διευκολύνει ἐν γένει τοὺς πελάτας μας εἰς τὴν ἔκδοσιν καὶ θεώρησιν τῶν διαβατηρίων των.

Ἀποκλειστικὸς διερμηνεὺς τοῦ Γραφείου μας διευκολίνει τοὺς πελάτας αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν αὐτῶν καὶ ἀναλαμβάνει τὴν μεταφορὰν τῶν ἀποσκευῶν των.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταγῆτε εἰς τὸ ἄνω Γραφεῖον Ταξειδίων—Φιλελλήνων 1 Ἀθῆναι.